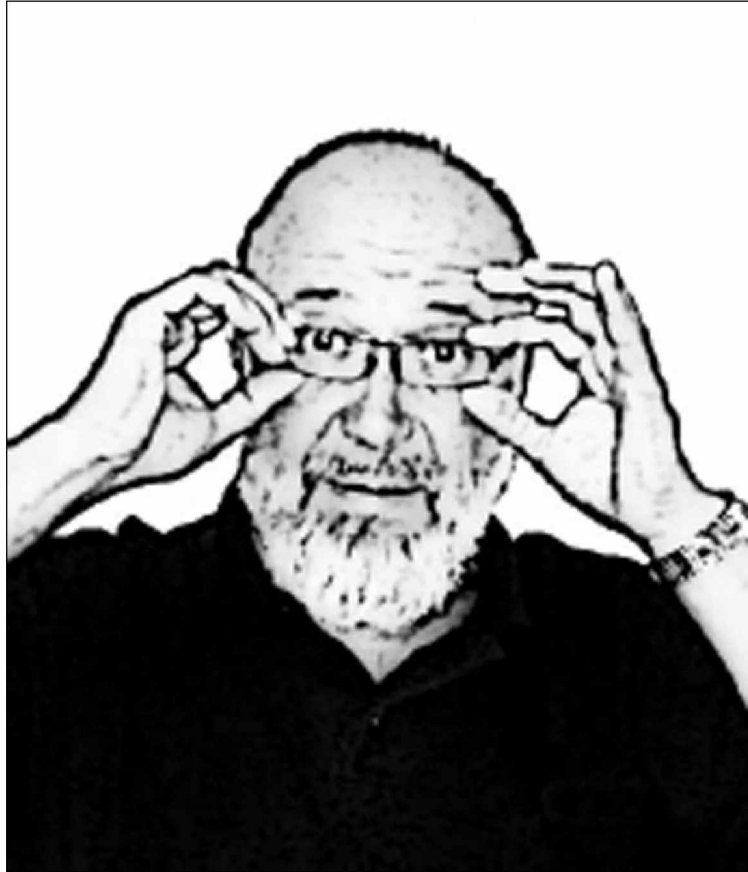

Puberta přichází v šedesáti

básně a texty zadarmo na prodej

VÍTĚZSLAV SIGI RAK

Obsah:

Obsah:.....	3
Předmluva.....	7
Ach, to loučení	11
Barva lásky	12
Báseň lehce erotická.....	13
Báseň lehce proletářská.....	14
Básník neposeda.....	15
Beznadějná naděje.....	16
Běž ode mě blíž.....	17
Bláznivá.....	18
Brrr, to je zima.....	19
Cesta domů.....	21
Cesta necesta.....	22
Černej satanáš umí mariáš.....	23
Dohráno	24
Domů k ránu	25
Dopis do nebe	26
Fotbalista.....	28
Chud'as a pán	30
Já bych chtěl mít lod'ku malou	32
Jak se píše do nebe	33
Jak vzniká láska.....	34
Jazzové nebe.....	35
Je lepší tě zabít, nebo si tě vzít	36
Jen tak o čase.....	38
Jó, to byly časy	39
Jó, to je život.....	40
Jsme jak párek racků.....	41
Kamenný svědek.....	42
Kdybych se znova narodil.....	43
Když spustí dixieland	44
Když víno teče do sklenky	45
Klapy, klap, uhání vlak.....	46

Koketa.....	47
Komedie života.....	48
Kometa.....	50
Kouzelná kartička.....	51
Kouzelné brýle.....	52
Kouzlo noci.....	53
Kur domácí vejce snáší.....	54
Láska z páry.....	55
Letem světem.....	56
Letní romance.....	58
Léto budiž pochváleno.....	59
Má země.....	60
Malíř řeka.....	61
Mám duši plnou hříchů.....	62
Máma je nejvíc na světě.....	64
Marné toužení.....	66
Mejdan u šéfa.....	67
Měsíc je lhář.....	68
Na osud jsme krátký.....	71
Na palouku u lesa.....	72
Naši demogradi.....	73
Není to náhoda.....	75
Nevděčníci nevděčný.....	76
Nezvaný host.....	78
Noční můry.....	79
Nokturno o naději.....	80
O tom a o tom.....	82
Obraz.....	83
Odcházení.....	85
Optimizmus, to je naše.....	86
Pár rad do života.....	87
Pijácká.....	89
Pisálkova muka.....	91
Poseidon se zlobí.....	93
Poslední večeře.....	94
Potají.....	96

Potkal jsem nevěstu.....	98
Pout'ová.....	99
Před oponou, za oponou.....	101
Psí láska.....	102
Rýmo, rýmo, rýmotinka.....	104
Sbormistr.....	105
Siesta.....	107
Slimák pod vlivem.....	108
Slunečník.....	109
Snad se jednou sám v sobě vyznám.....	110
Snad se láska vrátí.....	112
Snění je dar.....	113
Snílek z autobusu.....	114
Sportem ke zdraví.....	115
Srpnová romance.....	117
Stařec.....	118
Stěžovatelská.....	121
Svatební rozjímání.....	122
Svědectví o ničem.....	124
Svět víl.....	125
Špitál samá psina.....	126
Tak šel život.....	128
Tak to v světě chodí.....	130
Tat'ka svůdník.....	131
Tíha noci.....	132
To to ale letí.....	133
Točí se dokola kulatý svět.....	134
Tramvaj číslo sedm.....	135
Trnitá cesta do ráje.....	137
Trochu toho smutku.....	138
Truc na truc.....	139
Tulačka.....	140
Tuláků Král.....	141
U Božích muk.....	143
U ministra na rautu.....	145
U potoka stával dům.....	146

U veselého smutku	147
Ukradený milování	149
Vánoční	151
Včelí královna	153
Vyznání ohni	154
Vzhůru do pekla	155
Zpověď študáka ze základky	156
Zrození dne	157

Předmluva

Milý čtenáři,

dříve, než se pustíš do čtení, rád bych, aby sis přečetl slovo úvodem, ve kterém bych chtěl ospravedlnit sebe sama za to, že jsem v sobě nenašel dostatek sebekontroly a následující básně a texty nejen napsal, ale co horšího, dopustil, aby byly dále šířeny.

To, že jsem se osmělil spáchat toto dílko, není tak docela moje vina. Byl jsem

k tomu vlastně donucen. Donucen svou vlastní zhrzenou pýchou a ješitností, což jsou nepochybně špatné vlastnosti, ale v tomto případě možná (to ale rozhodneš až ty po přečtení), posloužily dobré věci.

Ta věc se má tak. Když jsme jako pubertáci založili svůj první bigbeat, chtělo se nám pochopitelně hrozně moc hrát, ale neměli jsme co. Žádné zpěvníky s notama se sehnat nikde nedaly a na naučení písniček z magnetáku byl potřeba magneták, ale ten jsme zase neměli.

A tak jsme, s drzostí sobě vlastní, věc vyřešili zcela jednoduše. Zkrátka a dobře, repertoár jsme si napsali sami. Naštěstí byl mezi námi jeden, kterež sice neuměl na nic hrát, ale byl schopen napsat nějaké texty. Vznikly z toho takové romantické, tříakordové bláboly, ale zřejmě ne až zas tak špatné, protože byly našimi vrstevníky přijímány celkem kladně a některé už se jim i začaly vrývat do uší, sami si je prozpěvovali a na našich mnohých večírkově mejdánových seancích je po nás požadovali.

No a pak šel život stále dál a já se prošumařil po svatbách a tancovačkách až do tak zvaně „zralého věku“ a začal jsem přemýšlet o tom, co budu dělat, až nebudu mít co dělat a vymyslel jsem, že musím něco udělat, aby se nestalo, že nebudu mít co dělat.

To, co mě napadlo, nebylo sice nic světoborného, ti chytrí to vědí a dělají to po celý život. Tedy dělají pouze to, co je baví. A tak jsem si řek, že by mě nejvíc bavilo bejt zase v pubertě a skládat si písničky. Ale ejhle, byl tu problém, věděl jsem, že melodie ze sebe nějaké vypočítám, po celoživotním šumaření mám v podvědomí jistě melodií dost. Ale co texty? To bych snad dřív napsal desetisvazkověj román než jeden text, na to nemám ani jednu buňku, to je zcela marný.

Tehdy jsem požádal jednoho přítele z mládí, který se textařením zabývá na profesionální úrovni, zda by pro mě neměl alespoň nějaký svůj tvůrčí

odpad. Ten se ale na mě tak nějak slušně řečeno vybodnul a bylo to.

Pln uražené ješitnosti (byl jsem zrovna před odjezdem na dovolenou do Chorvatska) jsem zapátral v knihovně a vzal si na cestu pár knížek s písňovými texty. Řekl jsem si, podíváš se, jak to píšou ostatní a napíšeš si texty sám. Na dovolený se stejně nudíš, a protože svý dílo nikomu neukážeš - chceš přece tvořit jen pro svý potěšení - tak se nemůže nic stát.

Stalo se. Své výtvořky jsem dal přečíst několika přátelům, ti obratně podrželi za uchem mé samolibé ego a výsledek všeho, milý čtenáři, držíš v ruce.

Předem varuju všechny, kdož rozumějí poezii a chtěli by mě rovněž zasvětit pomocí třeba i dobře míněné rady do jejích tajů, že je to marné. Já poezii vůbec nerozumím a za to, co jsem napáchal, se erudovaným znalcům (dostane-li se snad nedopatřením některému toto dílko do ruky) se předem omlouvám. Vyrázil jsem do nerovného boje, vyzbrojen průměrnou slovní zásobou, podprůměrnou znalostí gramatiky a s rukopisem, který naštěstí nevidíte, ale žádná ze záporných kategorií pro jeho hodnocení pro mě není dost záporná (děkuji ti, milosrdná klávesnice počítače). Přesto ale, v koutku své ješitné duše, doufám, že některé čtenáře potěším a že čas strávený s tímto dílkem nebudou považovat za zcela promarněný.

I když, jak vysvětluji výše, jsem měl původně v úmyslu napsat pár písňových textů, vzniklo jich nakonec minimum. Je to opravdu asi nejtěžší kategorie. Tak nějak samo nakonec přišlo, že vzniklo něco jako básně, možná že spíš rýmované příběhy a opravdu si nekladu vyšší cíle, než těšit sám sebe při jejich „vznikání“ a oslovit alespoň pár spřízněných duší. A když mi pak dají najevo, že alespoň něco z přečteného se jim líbilo, pak budu i odměněn.

Vítězslav Sigi Rak

P.S. Protože jsem si nevěděl rady s tím, jak vše uspořádat, nechal jsem řešení na počítači a je vše tedy bez ladu a skladu, pouze podle abecedy. Veselé i smutné vedle sebe jako v životě.

Sluší se také, abych poděkoval jedné milé a skromné paní (nechce být jmenována) za policejní dohled nad mojí trestnou činností, kterou jsem schopen s chladnokrevností protřelého zločince páchat na jazyku českém. Děkuji také kamarádovi Mírovi Vostrejšovi za grafickou úpravu.

Ach, to loučení

Mám rád svoje staré boty
Loučím se s nimi jen těžce
Taky starou kšiltovku
A vytahaný svetr
Jsou jako můj deník
Upachtěný chronometr
Paměti chromého běžce

Když stojím před popelnicí
Ruce se mi třesou
Najednou se stydím
Jako podlý zrádce
Zatracený syn
Co nemá úctu k matce

Kdysi jsem si vykračoval
Ve svých nových botkách
S grácií a jako páv
Brnkal prstem do čepice
Říkal - buďte zdrav

Ted' tu stojím v rozpacích
S tíhou na duši
Jak s milovaným králíkem
Když mám ho majznout za uši

Je to nevděk - já to vím
Je to podlá zrada
Snad mi Pánbůh odpustí
Vždyť život půjde dál
Víko chtivé popelnice
Nenávratně padá

Barva lásky

Jaká je vlastně barva lásky
Asi to bude červená
I rty jsou rudé a srdce taky
Ani krev není zelená

Básník to možná vidí jinak
Obarví lásku na modro
A pak si stýská, neví si rady
Co mě to jenom napadlo

S krví s tou bych si rady věděl
Šlechta to vezme na sebe
Modré rty už taky kde kdo viděl
Večerní mráz když zazebe

Jenom s tím srdcem s tím mám peklo
Modrá mu vůbec nesluší
To už spíš černou snadno by se řeklo
Co je to smutek na duši

Jistě to není náhoda
I duha lásku vyznává
Záhon květin voňavá zná slova
Motýl se taky nevzdává

Chcete se dozvědět novinu
Proč je láska tak nádherná
Má v sobě všechny barvy vesmíru
Nejkrásnější je barevná

Báseň lehce erotická

Když se uklání soumrak tiše
Za černý les nebo za horu
Hledět do tvý duše to je klišé
Co takhle dát nohy nahoru

Zachvěj se dívko prudkou touhou
Noc tě k tomu tiše vybízí
To není Šrámek s básní pouhou
Co mi tvůj klín drze nabízí

Odhod' blůzku nevinnost vem čert
Pro dnešní noc se staň d'áblicí
Ber to vážně tohle není žert
Bílý květ ti ulpí na líci

Budeme pak na lásku si hrát
Bez zábran tak jako zvířata
Naučím tě všechno co chceš znát
Teď si chudá budeš bohatá

Líbej mě tiše do sytosti
Noc je naše sebe chtěj mi dát
Pak ve hříchu i nevinnosti
Víc než všechno budeme si brát

Báseň lehce proletářská

Jak snadné je nám lhát
Vždyť každý chce svůj kousek žvance
Marné je pondělí proklínat
Přísný je pohled úředníka v bance

Ukloň se zdvořile šéfovi
Usměj se plaše na jeho paničku
Ustaraným pohledem ti odpoví
Panička už nese ranní kávičku

Jen do mě, osude,
Jen do mě kopej
Snad už hůř nebude
Větříčku věj

Já nechci na světě
Mít věčnou neděli
Chci úsměv dítěte
A mít rád pondělí

Chci jen víc místa
V tomhle svém století
Nechci si stýskat
Na věčné prokletí

Nechci nic zadarmo, chci taky dávat
K životu stačí mi rovná šance
Abych se nebál v pondělí vstávat
Abych se nebál úředníka v bance

Básník neposeda

Sedím bez hlesu
Jako stín ticha
Prázdná stránka notesu
Toužebně vzdychá
Vítr prsty prohrabuje struny větví
Melodie neřestí čeká, až se setmí

Tajně šátrám v nekonečnu iluzí
Počítám na prstech sonety
Na chvíli chtěl jsem být básníkem
Prožívat život askety
Však zaslechl jsem dívčí smích
Odkudsi od řeky

A tak sbohem, paní Múzo,
Snad někdy příště
Teď spěchám na zálety

Beznadějná naděje

Chtěl bych popsat znovu - láska moje
Dvě bílé stránky zatím nepopsané
Siluety pocitů bloudí zmateně
S dětinskou plachostí v koutě se krčí
Znak hanby na čele
Zlost v duši setmělé
Srdce řve zlostí
Však ústa mlčí

Všechno je smutné a směšné zároveň
Polibky zhořkly a nejsou si věrné
Ve lžičce vody topí se naděje
Nebe je blankytné a zároveň černé

Noční motýl nevěří
Že od světla zajde
Nenasytý chřtán dusí se krví
Toho svého blouda si každá lež najde
Neumrznu od léta
Ani jako poslední
Ani jako prvý

Běž ode mě blíž

Ukryti pod kaštanem
Na rezavém koberci
Se zelenými ostny
Tisknou se k sobě milenci

Máš mě ráda, máš mě rád
Odpověď střídá otázku
Zas každý jinam půjdou spát
Chce se jim umřít pro lásku

Horký dech voňavý touhou
Prsty spletené jak mříž
Kolikrát ještě zazní do ticha
Už musím domů - tak běž ode mě blíž!

Bláznivá

Nemusíte každému hned říkat že jste blázni
Mít problémy je přece normální
Někdy stačí koupel v horké lázni
Na dvě na tři hodinky si lehnout do vany

Kdyby se vám vykouřilo z hlavy
Kdeže jste se na tom světě vzal
Když máte tak trochu jiný stav
A s každým se hned nejraději pral

Tak to jste náš člověk, člověče
To jsme jedna krevní skupina
Možná se to trochu povleče
Ale vždycky to tak začíná

Taková ta nenápadná schýza
Plíživá až přímo latentní
Co za váma tiše vlejízá
A lidi říkaj, že jste dementní

Když se stane že vás to začne bavit
To je potom přímo senzace
Kdo chce at' si myslí, že jste prevít
Hlavně že je s vámi legrace

Pomažte si tváře černým mourem
Nasad'te si ze skořápky nos
Netrapte se nad posledním soudem
Šťastnějm bláznům patří budoucnost

Brrr, to je zima

Ospalé nebe zatáhlo roletu
Země se leskne choulí se zimou
Noc vstává ze spánku jde vládnout světu
Prokletí básníci se mučí cizí vinou

Mrazivá noc vyzývá k souboji na bodáky
Uštvaný jelen podlehne běsnícím vlkům
Křišťálová studánka lékárna pro tuláky
Rány vyhojí nejdražší homeopatikum

Do ledu oděná vůně sena
Láká zvěř k slavnostní večeři
Ke spánku ulehla ztichlá řeka
S prací se činí ledoví tesaři

Je zlá jak saň, co zuby cení
Mrazivá noc bez příměří
Pahýly větví v sochy mění
Šílený sochař bez dláta tvoří

Leskle mihotavé pyšné nebe bez pokory
Ve větru zlatem protkaný smuteční šál
Hvězdy se třpytí jak slzy na tváři zmučené vdovy
Usedl na stromy kámen zlodějů ledově čirý opál

Vše živé se v neživé proměnilo
Zmrzly věžní hodiny
Kyvadlo času se zastavilo
Zvony už půlnoc odbily

Noc si brouká písničku jen sama pro sebe
Roztržitá květinářka rozhazuje hrstě bílých květů
V posvátném tichu večerní stáje
Stoupá pára z lesklých koňských hřbetů

Až se noc uloží do ledového lože ke spánku
Den pohladí ledové květy teplým dechem
Stroj věžních hodin skřípotem otočí čas pozpátku
Vláda noci se navrátí vše pokryje ledovým mechem

Cesta domů

Úzká je cesta k nám domů
Jak stuha ve tvých vlasech
Známa je píseň omšelých stromů
V aleji prvních lásek

Procházka v letních vzpomínkách
Jako podzimní tryzna
Zloděj vstoupil na rodný práh
Zločin, k němuž se přizná

Hlavu popelem sypu si
Kaju se za své hříchy
Ze sna se budím a přeju si
Bože, zbav mě mé pýchy

Pýchy, že dobyl jsem celý svět
Že vítěz vrací se z dáli
Vlas už začal mi šedivět
Já chtěl bych být zase malý

Být zase dítě, co všechno smí
Věřit, že přinesl mě čáp
Krást třešně, jezdit po zábradlí
Nemuset nic, jen si hrát

Jednou se domů jistě vrátím
Věřím tomu jak očím mámy
Všechno ostatní klidně ztratím
Když ještě dětství zamává mi

Cesta necesta

Na kraji u cesty ve ztvrdlém blátě
Jen jedna stopa otisklá
Ta druhá chybí
Jak knoflík na kabátě
Opuštěná je dočista

Zažloutlou krajkou ozdobená louže
Poslední doušek naděje
Žíznivý poutník
Po okraji klouže
Samotné stopě smutno je

Má sílu moře nepatrná kaluž
Se sluncem nerovný je boj
Cesta je dlouhá
Zahanben poklekl muž
Zašedlou od prachu má zbroj

V rozbitém zrcadle prohlíží si tvář
Snad se mu ještě poštěstí
Udržet v ruce
Z rána rozečtený snář
Co mu poradí o štěstí

Ani stopa v blátě není ráda sama
Cítí se jaksi zbytečná
Až se rozprší
Pak zazvoní jí hrana
Jen pomíjivost je věčná

Černej satanáš umí mariáš

Klopýtej si, klopýtej, hlavně zvesela
Z nebe prší štěstí, můžeš si bejt jistej
Na konci ulice lampa se zachvěla
Chvíli si byl někdo, nezůstal si čistej

Na košili vykvetlo podivný kvítí
Volání do noci probudilo ptáky
Lampa se zachvěla, ale ještě svítí
Ted' tě neminou sepraný tepláky

Možná, že si nechtěl, ale to jsou kecy
Nejsi přece dnešní a sám to musíš vědět
Za to, cos udělal, skončíš v temný kleci
Nejmíň deset jar budeš v koutě sedět

Černý klucí naučej tě lízanej mariáš
Hru, co za ní zaplatili černýmu satanovi
A když s nima prohraješ, pod dekou jim dáš
Budeš dělat děvku hrdýmu cikánovi

Za svitu pochodní leskla se ti lebka
Zvedal si pravici a křičel: svět je náš
Byl si jako zvíře, hlavně že krev tekla
Všechno si chtěl mít a tak ted' všechno dáš

Nejvíc asi ze všeho je ti líto sebe
Byls jen součást davu, co se jen tak baví
Ted' dusíš v sobě vztek a v podbříšku tě zebe
Nechápeš, že soudce věří cikánovi

Dohráno

Dotěrný vánek čechrá listy notesu
Sladká vůně připomíná trapnou noblesu
Rozšlápnutý slamák s mašlí růžovou
Rozcuchané konfety už vzduchem neplujou

Písně už jsou dohrány a verše dočteny
Dnes už nikdo nekupuje kvítí pro ženy
Reflektor už neútočí dotěrným bleskem
Lepou star už odměnili vlažným potleskem

Na věšáku od Toneta maska harlekýna pobledlá
Na ubruse mapa světa z láhve vykvetlá
Pod piánem půlka stránky se zbytkem kupletu
Co už léta doprovází tlustou subretu

Slzy smíchu i smutku uvízlé v koutku oka
Někdo plakal dojetím, jiný že tlačí ho bota
Utrápený klavírista ve spěchu opustil piáno
S vyhrnutým límcem prchá do noci

Tiše si šeptá

Zaplat' Pán Bůh - už je dohráno!

Domů k ránu

Když zazní do ticha hlas trubky zlaté
Zlodějům noci není nic svaté
Občas je slyšet starou kytaru
Zas někdo nezavřel dveře do baru

Oharek do dlaně pálí i zebe
Proradný přítel snadno tě svede
Chodník je moře nebe je voda
Hlava to nebere déšť vzhůru padá

Nezbude pro ženu na ranní kvítí
V hospodě na rohu ještě svítí
Svědomy černý to nikdy nemáš
U baru poslední peníze necháš

Život se lepší sní, nežli se žije
Na prsou hřeje stočená zmije
Barmane na zdraví na dobrou noc
Naposled nepiju nikdy nemám dost

Dopis do nebe

Píšu ti dopis můj příteli z mládí
Adresa příjemce - Nebeská brána

Nemohu to v sobě překonat
Chce se mi zase hrát
Oživit léta
Kdy každý z nás žil tajnou touhou
Být Bican Masopust anebo Plánička
To všichni tvořili jsme slavný národ'ák
A za největší poklad byl náš kopačák

Pod paží s odřenou mičudou od bláta
Na prstech se z domu vypískat
Vyběhnout na louku
Postavit dvě branky z kamení
Vybrat dva kapitány, co postaví dva týmy
Když nevyšlo to napůl tak ten co zbyl je sudí

Pak křičeli jsme - přihráj faul ruka
Taky šprajc šlapák anebo sůra
Když se kopal trestňák anebo penalta
Řvali jsme až do nebe že rozhodčí je mrkev
Že má voko z Kašparovy krávy
Že tohle nemá cenu abysme dál hráli
Dnes se mi chce znova volat do nebe
Že naší louku zneuctila vila s bazénem
Že nejeden z nás sotva vstane ráno z postele
Že nestavíme si už branky z kamení
Že zakopnutou mičudu už těžko dohoní
Dnes vyměnil bych klidně barák s aut'ákem
Za bezstarostnej t'ukes s otrhaným hadrákem

To ti píšu tam nahoru můj příteli z mládí
Co zhlížíš na nás dolů od nebeský brány
Jen doufám že není ze zlata
Že je jen z kamení
Namasíruj si lejtka a přidržuj si kaťata
Beru s sebou hadrác a hned na uvítanou
Vstřelím ti dva banány

Fotbalista

Fotbal hraju od malička
Tak mám nohy do O
Je to děsná honička
Ale já jsem v poho

Jak vidím zelenej pažit
Začnu vidět rudě
Zas a znova chci to zažít
Fotbal je můj úděl

Šajtle šlapák šprajc a bodlo
Zas ochozy šílej
Pivo to by vážně bodlo
Franto, kurva, přihrej

Dávej mi to na levačku
V tý mám dynamit
Zmáknú ještě jednu kličku
Soupeř bude bit

Jejich bek je ras
A má dvoje plíce
Už mě kopnul zas
Přímo do zadnice

V tabulce jsme předposlední
Do hry máme chuť
V neděli zas hrajem doma
Tak tam, fando, bud'

Máme novou taktiku
Trenér na tom dělá
Tři body jsou na triku
Natrhnem jim střeva

Jestli ale prohrajem
A spadneme na chvost
Rozjedu se do Prahy
Na ten velkej most

Postavím se na zábradlí
Ve jménu nás všech
Fotbalovej bůh nám praví
Kdo neskáče - nejni Čech

Chud'as a pán

Přišlo to náhle někdy po Vánocích
Usedli k večeři chud'as a pán
Polévku srkali v opuštěných docích
Na víno nezbylo jen na vody džbán

První z nich rejdař už dlouhé roky
Druhý jen rybář z domku od zátoky
Popravdě neměli k sobě blízko
Z nich jeden měl pech a druhý štěstí

Do roka a do dne chtělo by se říct
Přizval je osud na společnou cestu
Z jednoho hrnce budou kaši jíst
Z jednoho sukna ušitou maj vestu

Rejdař opouštěl ženu a děti
Hrůzou sinalý z blízkosti smrti
Chud'as jen objmul svojí starou mámu
Neplačte matičko náš osud patří Pánu

Ted' po boku nýmanda přikrčil se rejdař
Na ženu myslí a venku stmívá se
Za všechno může ten zpropadený císař
Pak zahlédl úsměv na tváři chud'ase

Není mu zima a hlad má každý den
Vzteká se rejdař a je mu do breku
Snad usíná šťastně a pod víčky má sen
Ten jeho klid je vážně ke vzteku

Jak moc je třeba hladu a zimy
Kolik má podob obyčejný den
Jak moc je těžké nemít pocit viny
Jak moc je těžké zůstat nezlomen

Když oba přežijí a navrátí se zpět
Usínat budou s novou nadějí
Že jenom jeden pro všechny je svět
Pro všechny cesta je z jednoho kamení

Já bych chtěl mít lod'ku malou

(vzpomínka na Berýška)

Já bych chtěl mít lod'ku malou
Ten kdo jí má, to je pán
Může plout si plnou parou
At' chce, kdy chce, tak je sám

Sám být, mlčet, zpívat si, řvát
Nejdřív plakat, pak se smát
Nechte toho, já vím nejlíp
Co chci teď a co chci pak

Rozhlídni se, synku, kolem
At' je zima nebo mráz
Správněj chlap umírá v stoje
To však není žádnéj špás

Na zahradě hned za domem
V koutě blízko u plotu
Kosti psa tu odpočívaj
Znaj jen ticho, samotu

Kdyby on měl lod'ku malou
Asi by si taky plul
Za tou svou starou psí mámou
Pán Bůh sám ho opatruj

Jak se píše do nebe

Poslední pohled vždy patřívá nebi
Nebohé tělo pak spočine v zemi
Trápím se otázkou stále znova
Kam má psát muži jeho vdova

Potrubní pošta už není v módě
S poštou teď létají kosmické lodě
Kam poslat dopis v tomhle zmatku
Vlakem nebo lodí přes Paříž nebo přes Kamčatku

Možná že slza co z oka steče
Pohřební kvítek zaleje
Vůně z kvítku se k nebi vznese
Navštíví kraje vzdálené

Bude pak hledat adresáta
Tam kde možná nic není
Času je dost tak na co spěchat
Spánek je věčný proč ne bdění

Jak vzniká láska

Věděl jsem předem, že se to stane, láska ta bývá cítit ve vzduchu.
Nejdřív dlouho není a potom, milej pane, náhle tě sama vezme za ruku.
Stačí jen pohled, ranní rosa, kterou se dívka brouzdá bosa a ty hledíš
jak bezbranné sluně.

Hledíš a nevíš, co se děje, kde se v tobě vzal ten zmatek, jestli je
středa anebo

pátek, proč ti srdce z ničeho nic stůně.

Takhle to vždycky začíná, třeba na louce anebo v kavárně.

Braň se, zpěčuj, utíkej - bude to marně.

Byla by to taky pošetilost, lásky totiž není nikdy dost.

I kdybys natruc chtěl bez ní žít, najde si tě ten tvrdohlavý cit.

Najde si tě, vyděsí, rozesměje, rozpláče, stříbro přidá na skráně.

Nejdřív oblečeš se do fraku, pak válíš sudy ze stráně.

Chováš se jako Janek, hned vesele, hned vážně.

Přesto, že nevíš jak na ně, začneš skládat básně.

Docela zhlounul si od tý lásky, at' máš tvář hladkou, nebo hluboký
vrásky.

Láska ta vzniká - Bohu díky - za každého počasí a všude.

Snad i na tebe kousek jí zbude.

Jazzové nebe

Plavat si na znak tak to mě baví
Vzdušný zámky pak snadno se staví
Nakouknu do okna Boha Pána
To když je zavřená nebeská brána

Koupím si lístek na nebeskej vlak
Koleje cinkají kliky klak
Andělům nakouknu rovnou do pokoje
Ten jejich nářez mě rozesměje

Mávají křidélky poletujou
Andělský písňě si prozpěvujou
Zpívají unyle jak v kostele kněz
Což takhle holoubci stříhnout si jazz

Jazz pěkně černej kde trubka kvílí
Sám Pán Bůh z toho dočista šílí
Andělé trsají zpívají sbor
Panenka Maria přidá rock and roll

Radši se obrátím ze znaku na prsa
Ať zase zmizí ta nebeská kulisa
Já v tomhle nemám žádnéj spor
Když mám jít do nebe tak tam chci sbor

Černý ruce na trumpetě nebo u piána
Tak mě přivítá ta nebeská brána
To potom nemusím na nic čekat
Klidně a rád tam budu spěchat

Je lepší tě zabít, nebo si tě vzít

Vidím tě tisíckrát jinak
Na bílé ploše papíru
Býváš krásná jak socha
V šatech ušitých na míru
Ale jsi taky mrcha
Co umí ublížit
Jen tak z plezíru
Asi tě ztrestám
Za všechny tvoje hříchy
Tužka je chtivá
A bílý papír čeká
Ještě jsi čistá
A procházíš se kvítím
Dám tužce volnost
A popravít tě nechám
Sváří se ve mně
Obdiv k tvojí kráse
Jak se umíš nosit
A chtivě nabízet
Pak se vysmíváš
A necháváš se prosit
Nesmím tě hladit
Jen si prohlížet
Rozdáváš úsměvy
Jako manekýna
Jsi taky drzá
A neskutečně líná
Nejradši bych ti
Hnedka jednu vrazil
A pak se kál
A po zemi se plazil
Tak tužko trestej

Neměj slitování
Jenom to řekni
Jak mě uráží
Nosit jen kvítí
V osm k pasáži
A pak se dívat
Jak mi mizíš v davu
Kámošky čekaj
Tak už musíš jít
Možná zas zítra
Nebo někdy příště
Budu tě chtít zabít
Nebo si tě vzít

Jen tak o čase

Urputný čas do duše ryje, snaží se tě zlomit, zašlapat v blátě.
Nejvíc se mu daří, je jako zmije, když máš problémy, pak ví jak na tě.
Zasekne dráp, rve tě vejpůl, nečekej lítost pro sebe.
Klidně tě narazí nahýho na kůl, marně se modlíš do nebe.
Bojuješ, bráníš se, stůj co stůj, stejně to nejde jinak.
Upiš i čertu duše půl, čas je mocnější, prostě ví jak.
Někdy je laskavý, jindy zlý, zlý bývá, až to bolí.
Laskavý taky je, to se ví, umí se proměnit v zapomnění.
Ve světě není ale rovnější cesta.
Všem měří stejně a basta.

Jó, to byly časy

Uchopil jsem za ouško hrníček s kávou
Pak zabloudil jsem pohledem do výstřihu slečně
Prohlídl si levou, prohlídl si pravou
Na takovej zázrak díval bych se věčně

Aby si snad nemyslela, že jsem "ňákej takovej"
Rychle zvedám víčka, ruka se mi třese
V klíně cítím vlahé teplo, je to pocit bláhovej
Kávy už je jenom půlka, vypadám jak prase

Dívka říká, to nic, brouku, jsi jen trochu nešika
Zaběhnu ti pro ubrousek a už pro něj cupitá
Pak mi stírá kávu z klína, odvázně a jako nic
Nemám sílu se jí uhnout, natož něco říct

Těm, co už si představujou, že nastaly orgie
Mohu říct, že fantazii máte vskutku na nic
Je to dýl, než sloní paměť dlouhá je
Jsou to věky, na mou duši, to jsem byl ještě panic

Jó, to je život

Je to už hodně dávno co jsem plul po řece
V klobouku po tátovi s úsměvem po matce
Zasmát se ještě umím klobouk už dávno nemám
Přišla jsi od východu na západě tě hledám

Tisíckrát chtěl jsem znovu jet s tebou na výlet
Zbláznit kompasu střelu otočit stránky let
Vyklonit hlavu z vlaku setřít si slzu z oka
Nebát se kouřových mraků pěstí udeřit soka

Život si zahrál ruletu ty máš dnes děti sedm
Já jsem složil pár kupletů strom jsem zasadil před dům
Vítr když ve větvích šumí vzpomínky rozhání
Romantik snít si umí i když má šediny na skrání

Jsme jak párek racků

Jsme jak párek racků co po obloze klouže
V tiché zátoce modrého závoje světél a stínů
Hledím ti do očí chci vyznat se v tvé touze
Než napíšu nejhezčí ze všech hezkých rýmů

Nejšťastnější z bláznů co maličko mu stačí
Když smí tě něžně kousnout a cítit jak se chvěješ
Schovám si tě pod košili schoulím do bezpečí
Budu cítit na kůži jestli pláčeš štěstím anebo se směješ

V pokoji za tenkým plátnem hrajeme hru doteků
Splyneme tak v jedno tělo prostoupené touhou
Obejmou tě křídla racků vítr šumí do vzdechů
Vydáme se na cestu nekonečně dlouhou

Kamenný svědek

Uprostřed kašny na náměstí
Stojí jak opuštěný maják v moři
S kajícně sklopenou hlavou
Už dávno bezejmenný
Od holubů pokálený světec
Netečný k pohledům milenců
Lhostejný k přírodním živlům
Nevnímá štěstí
Necítí bolest
Snad se mračí
Nebo se směje
Pod kamenným víčkem
Ukryvá kamenné slzy
Protrpěl války
Přestál selské nepokoje
Běsnění rudých fanatiků
Cinkání zvonků svobody
Marnou touhu
Zlobu vandalů
Časy blahobytu
Časy beznaděje
Čekám
Kdy zakroučí hlavou
A řekne
Co se to dneska děje?

Kdybych se znova narodil

Narodit se ještě jednou, co bych si asi počal
Teď už to mám srovnaný, bez chyby bych znova začal
Chyby žádný nebudou, to nikdy, ani omylem
Ani kdybych v sobě měl víc jak čtyři promile
Všechno bych znal dopředu, jakýpak potom maléry
Život by mi štědře dával jenom samý tuzéry
Hned od mládí bych se učil, bez nucení, pilně, sám
Nakonec by ze mě byl chytřej a študovanej pán
Jen bohatě bych se ženíl a uctíval rodiče
Milenky by dávaly mi od svejch bílejch vil klíče
Domů bych si postavil nejmíň čtyři, nebo i pět
Taky stromy zasadil, děti učil bych znát svět
Tak takhle bych naložil s životem a sám se sebou
Znova se tak narodit a mít všechno zase před sebou
Co bych ale potom světu dal, jenom bych z něj asi tyl
Tak to radši nechme tak, snad je dobře, že jsem žil

Když spustí dixieland

Když spustí dixieland Tam dole u řeky
Kdo nejní hluchej, nemůže jít spát
Vrabčáci na střechách bubnujou o plechy
Rozjetou stodolou víří se prach

Dědek se řehtá k uchu od ucha
Z pramenu slezla mrcha ropucha
Půllitry zvoněj, všude samej špás
Barmane líná, naval celej ták

K pysku když přilepí rozdulou trumpetu
Starýho Sečma adoptivní syn
Nalitej strejc pak hned sápe se na tetu
Tlačí jí do kouta, tam kde je stín

Dědek se řehtá k uchu od ucha
Z pramenu slezla mrcha ropucha
Půllitry zvoněj, všude samej špás
Barmane líná, naval celej ták

Na návsi pod hruškou basa si notuje
Ať jí dá Pánbůh dva kýble bublin
Pod starou mašinkou vržou si koleje
Přivezla z města holky, rum a džin

Dědek se řehtá k uchu od ucha
Z pramenu slezla mrcha ropucha
Půllitry zvoněj, všude samej špás
Barmane líná, naval celej ták

Když víno teče do sklenky

Jsem nejšťastnější na světě
Když víno teče do sklenky
Slyším znít hudbu
Sametových houslí
Smělou i bázlivou
Jak plachý dotek milenky

Slyším jak pod kopcem
Na rozpálené stráni
Z tíhy zmučené země
Se rodí sladké plody
Pláč krvavých mozolů
Co se zemí se rvaly

Rozverná zvonkohra
Slitá z tisíce křišťálů
Přivábí na rty písničku
O lásce, o štěstí, o zmaru
Zazvoní smutně i vesele
Slza na dně poháru

Až budu na konci
Své marné pouti
Chci, ať mi zahraje
Ve sklínce vína proud
Housle se rozpláčou
Jak srdce plné touhy

Milenky moje
Se spolu obejmou

Klapy, klap, uhání vlak

Klapy, klap, uhání vlak po lesklých rovnoběžkách
Přijede, i když ne včas, kdo čeká, ten se dočká

Ref.:

Klap, klap, jen tak v rytmu kolejí
Možná že v dálce štěstí čeká
Lok lok a pak zpívej tišeji
Štěstí je plaché, hned se leká

Jo, když chceš pochopit svět, dojet až na jeho kraj
Nastup a budeš tam hned, cestou si písničku hraj

Ref.:

Klap, klap, jen tak v rytmu kolejí
Možná, že v dálce štěstí čeká
Lok lok a pak zpívej tišeji
Štěstí je plaché, hned se leká

Drnky, brnk, kdo ti dá typ, kam jet a kde bude líp
Snadno se vyplní sen, tomu, kdo dovede chtít

Ref.:

Klap, klap, jen tak v rytmu kolejí
Možná, že v dálce štěstí čeká
Lok lok a pak zpívej tišeji
Štěstí je plaché, hned se leká

Koketa

Jednou v supermarketu zahlídnul jsem koketu
Koketu s tváří d'ábla
To vám teda povídám
S tou si tak vyrazit na pořádněj flám

Nejdřív zajdem na dýzu a po troše anýzu
Zem se houpe, jedem dál
Dneska nikdo není sám
DJ jí tu vítá, pifku na něj mám

Nikdo tady nesmutí a pro mě se zavrtí
Pod tričkem dvě kůzlátka
Moje píseň labutí
Celej film si dohrát mě to donutí

Lehce ohýbá se v pase, má víčka přivřený
Tělo pro mě otvírá
Hlava mi jde dokola
Mám to ale dneska kliku, o la la

První ranní paprsky derou se skrz roletu
Kdeže byl ten začátek
Pro mě a tu koketu
Už si vzpomínám, jo, v supermarketu

Komedie života

Hořkost jsem spláchnul dvojitým rumem
Najednou přálo mi štěstí
Na šťastné vlně zase plujem
Samé příznivé zvěsti

V rádiu hlásili že přijde oteplení
Na obloze i na burze
Takovej život není k zahození
Štěstí je přece o touze

Komedie života bývá hořká
Maňásek houpá se na niti
Dlouho nikdy netrvá
Než se v divadle rozsvítí

Pak začne hořká komedie
Život začne psát novely
Chtěl bych skončit jak nostalgie
Doma ve spánku v posteli

Nejdřív si zahraju hlavní roli
V ruce potězkám svou vlastní lebku
Ztvárním šaška ve smutné komedii
Povím vám všechno i když trochu v zmatku

Jak jsem byl bláhový a všemu slepě věřil
Pak jsem se mstil když mě život nakopnul
Pak hodně miloval a láskám svým se svěřil
Byl jsem i srab když jsem zakopnul

Uměl jsem se smát a taky hodně brečet
Utíkat z boje i s životem se prát
Rouhat se a klít a hystericky ječet
Vážně se mě chcete ještě ptát

Ze všeho toho ve mně ještě hodně je
Nejsem už nejmladší a pořád ještě děcko
Snad vám někdy dopovím zbytek té komedie
Pro dnešek už ale je to vážně všechno

Kometa

O půlnoci před Vánoci
Stalo se že kometa
Zazářila
Štěstí přála
Ohonem tmou zametá

Snad právě v rádiu
Hráli hymnu
Písničku všem srdcím milou
Kometa pryč zas peláší
Hnána nebeskou silou

Daleko za mléčnou dráhou
Mají komety domeček
Pro nás lán světa
Nekonečno
Pro kometu jen schůdeček

Snad ani Eskymák netuší
Ve světle polární záře
Jak se kometa narodí
A proč má červený tváře

Až zase ohnivá oháňka
Zamává z mléčné dráhy
Skončí o štěstí pohádka
V rádiu dávají zprávy

Kouzelná kartička

Nakupujte cokoli, kdekoli a kdykoli jak je libo vám
Vaše radost, naše starost, s námi nejste sám
Vánoce si užijete s nazdobenou jedličkou
Je to hračka nakupovat s plastikovou kartičkou
Kouzelná je kartička, když vytuká se pin
Ježíšek se zapotí, děti budou celý hin

V kartičce je hrouda zlata chytře schována
Ve chvílce si vykouzlíte radost až do rána
Pokladní se usmívá, navštívil nás velkej pán
Nakupuje draze, snad mu bude stačit krám
Můžete si užít pocit, že jste velkej světák
Třeba že vám v kapse zvoní jenom jeden šesták

Kartička je zázrak, nemá žádný zenit
Můžete jít do mínusu, je tu ještě kredit
Tomu nelze odolat, vždyť je to tak snadné
Kupte taky provaz
Snad vám kolem krku padne

Kouzelné brýle

Už mám brýle nasazený, teď se odpoutáme zemi.
Budeš z toho celá pryč, mám od tajemství klíč.
Odemkneme zámek z mlhy, rozplyne se, za ním druhý.
V zámku princezna i král, klaun, co na citeru hrál.
Píseň letí do nebe, klaun je moudrý, až to zebe.
Teď o smrti se smíchem hrál, radši poletíme dál.
Mám odemknout další dveře? Co když je to o nevěře?
Nemáš strach z těch dalších zámků? Troufneš si mít na kahánku?
Klíč mám i od zámků, co nejsou z mlhy a pohádkové říše.
Klíč mám i od tvé duše. Chceš? Nakouknu tam tiše.
Proč se lekáš, pohledem chceš uhnout?
Jak letní motýl křídly zamávat.
Ta mlha ve tvých očích, to nejsou sny, co jihnou.
To je jenom obyčejný strach.
Neboj se, má milá, klíče zase schovám.
Neodemknu zámky, ať zas klidně spíš.
Nechci přijít o potěchu, do očí ti hledět.
Budeme se oba tvářit, že nechceme nic vědět.
Zůstanou jak neviňátka, hříchy v očích tvých.
Ty máš velké tajemství a já mám pár svých.
Je to lepší? Už jsi klidná? Brýle dáme pryč.
A pro jistotu do kanálu zahodím ten klíč.

Kouzlo noci

Když spánek přichází
Svět není od sazí
Je jako káva jemně mletá
Nohy na posteli
Duše se tetelí
Na sny čeká

Otevřené okno do tmy zívá
Nezdvořile s pusou dokořán
Opilec si nahlas v parku zpívá
Bez druhého hlasu zpívá sám

Večer košili měl ještě bílou
Prostě světák, elegantní muž
Ted' má boty pošlapané hlinou
Knoflík chybí, na límečku růž

Svým zpěvem by rozehnal i mraky
Ve dvě v noci není o co stát
Tak si sbal ty svoje saky paky
Slušný lidi tady chtějí spát

Opilec už odbrouzdal se trávou
Spánku si ted' bude užívat
S milenkou a nebo se svou starou
Já jdu vztekle okno zavírat

Když spánek přichází
Svět není od sazí
Je jako káva jemně mletá
Nohy na posteli
Duše se tetelí
Na sny čeká

Kur domácí vejce snáší

Víc než oko skotu, připomíná kopretinu v trávě
Vejce když upadne do rozpálené pánve
Neskrývám pak dojetí nad lahodným zvukem
Nad malebnou symfonií rozehranou praskajícím tukem

Stejně jako dirigent, když soustředěně hledí na dno partitury
Studuji ten zázrak zrození, jak rozkvétají ty praskající kruhy
Přidám pár slaných perliček, dárek Poseidona
Vůně pepřových kuliček, v zátylku zabolí jak rána z děla

Chce se mi v bílé říze po zelené louce tančit s Amorem
Tesat sochy vznešenému kuru, stát se jeho patronem
Beethoven je velkorysý, dovolí mi oslavit ten skvost
Z úst se mi bezelstně dere Óda na radost

Stává se ze mě filozof uštváný odvěkou otázkou
Pobíhám po dvoře, vztekle mávám pomlázkou
Sám k sobě důvěrně promlouvám, tiše si říkám - ty debile
Byla dřív slepice, vejce a nebo perpetum mobile?

Láska z páry

Na zdi z kachliček mozaika
Rosa se na ní sráží
Vysnila jsem si šohajka
Láska mi stále schází

Prstem si lásku nakreslím
V kapičkách lesklé rosy
Se vzpomínkou se pomazlím
Jak chodili jsme v trávě bosí

Doleju ještě horké vody
Krev se ve mně začne vařit
Vzpomenu si na letní svody
Kachličkám se můžu svěřit

Až se budu mazlit s bílým froté
Obrázek z mlhy odchází
Kde jsou ty časy odváťé
Duši mám černou od sazí

Letem světem

Jednou si koupím za všechny svoje kačky
Modré autíčko světové značky
A k tomu víza pro celý svět
Stačí jen nasednout a může se jet
Začnu třeba Paříží tam mají Eiffellovku
Pořádně tím namíchnu naši tetu Žofku
Hned na to jí dorazím třeba Londýnem
Tuhle ránu nerozdejchá ani za týden
Celý svět jak na pětníku, dílem fantazie
Zajedu to omrknout třeba do Asie
Indama v turbanu se to tam jen hemží
Uctívají krávy a tak se cpou rejží
Já jsem snil o cestování sotva jsem se narodil
Čína je hned za rohem co by šutrem dohodil
Už teď' jich je jako máku, na to vemte jed
Nebude to trvat dlouho zaplevelej svět
Kousek dál je Japonec všeho světa spojenec
Umí dělat foťáky roboty i auťáky
Zem se jim tam třese Japonec to snese
Mezi každou vesnicí postaví si dálnici
Ať jim rostou bonsaje zeměkoule velká je
Popojedem podívat se jak se mají Amíci
Oprašujou Bílej dům radí z něho sousedům
Jak se mají chovat modlit se a obchodovat
Umí toho ještě víc třeba lítat na Měsíc
Ať si nechaj svoje triky přesunem se do Afriky
Afrika je celá černá od severu k jihu
Sudičky jim přisoudily celou světa bídu
Dřív tam měla každá náves svého Pánbíčka
Bílý muž jim poradil mít jednoho Ježíška
Maj z toho teď' chaos v bedně
Přemýšlejí v noci ve dne

Neví to ten ani ten jak z tý bídy zase ven
Dopřejme jim přírodu a životní pohodu
Čeká na mě Austrálie tam se taky dobře žije
Klokani jsou veselí ve středu i v neděli
Snad pro srandu vrabce nosí děti v kapse
Spoustu toho ještě zbývá ale tam je hrozná zima
Tuleni se nepodiví že je nikdo nenavštíví
Chtějí mít svůj klid aby mohli snít
Stejně jako já ve svém autíčku
Šinu si to světem a pro srandu dětem
Že mám prázdnou kapsu
A auto jen z plastu

Letní romance

Náhle setmělo se, háv noci zakryl kraj
Má lásko, od radosti písničku mi hraj
Pak letní šero v tichu nám srdce pohladí
A pohár vína chladný žízeň zahání

Na louce poblíž lesa pár koní zaržálo
A hříbě opuštěné plakalo, volalo
Rozumět hlasu koní to každý nemůže
Je to pláč, smích i ticho, má lásko já vím že.....

Ref.:

Budeme vítat ráno
Na harmoniku hrát
A všechno pochopíme
Pláč koní, letní žár
/:Když rozumějí oba, je to dar:/

Po cestě křivolaké, kde není žádný strom
Poklidné ticho věští prokletý času zlom
Vždyť jednou všechno skončí a čas nám ukáže
My bát se nemusíme, má lásko já vím že.....

Ref.:

Budeme vítat ráno
Na harmoniku hrát
A všechno pochopíme
Pláč koní, letní žár
/:Když rozumějí oba, je to dar:/

Léto budiž pochváleno

Utápím se v představách,
co budu dělat v zimě.
V duchu se choulím do deky
a po těle mě mrazí.
Šedočerné svítání mě na kolena srazí.
Přemýšlím
zda jaro
nevzalo by všimné.

Zimu bych zkrátka vyškrtnul,
nechal jen jaro s létem.
Nocím ubral,
dny pobídnul,
slunce by stále hřálo.
Jen barvy léta by hrály prim,
pršelo by jen málo.

Podzim bych pak vzal na milost,
pojídal strdí s mlékem.
Nemějte, prosím, na mě zlost,
to bude asi věkem.

Má země

Ta země není proradná, je jenom tvrdá jak útok uštvaného hada
Jednou uvěříš, že tvrdost není zrada

Trnitý keř a trpké trnky, zlomené ptačí křídlo

Léčitel čas rány zahojí, promění trnky ve víno

Jak kapka krve v písku, co skápla z rozedrané nohy

Povadl kvítek v remízku, změnil se v trpké plody

Svítili modře chomáčky bílé, jak odlesk šmolky zaprané do košile

Z nebe se snesly modré korálky, ověnčit trní - jak pošetilé

Modré je moře, modré je nebe, modré jsou oči plavovlasé dívky

Modrá je naděje co v srdci člověk chová, modře svítí sněhobílé kytky

Naděje co kráčí ruku v ruce s vírou, stejně v Boha jako v pohlazení
mámy

Slunce ti slzy osuší, Bůh ukáže ti cestu, matka pofouká rány

Tak taková je, ta země naše, sladká i trpká jak víno v poháru

Jednou jí zdobí koruna zlatá, pak krvavá hvězda, sudí v černém taláru

Tolik zná pláče i smutku v jedné chvíli, jak krutá marnost ránu zasadí

Osud by nebyl spravedlivý, rdousil by víru co duši pohladí

Nebe je blízko, stejně jako hlína, co pochová strach z věčnosti

Usměj se naposled, i když ti zvoní hrana, poslední slza z vděčnosti

Malíř řeka

Stojím na břehu řeky a prohlížím si proud
Vidím tvé vlasy, jak dovádějí po hladině
Vzdorovitě odmítají za hřebenem plout
Nové a nové obrázky se rodí i hynou ve vteřině

Odlesky třpytivých zrcátek, tanec purpurových mazílků
Skotačí na tvém těle jak tahy štětce malíře snílka
Vidím tě průsvitně zahalenou se vším, co dostala si do vínku
Chomáčky pěny tě hladí po tváři lehounce jak ptačí pírka

Paletu s barvami navléknu si na palec
Černý baret popotáhnu si k zátylku
Pak si ukročím a rozmáchnu se jako znalec
Na zvlněné plátno vymaluju vzpomínku

Tahy mého štětce drhnou v písku
V očích mám sůl a na rtech planý vdech
Tenkrát jsme si byli denně nablízku
Dnes neplujeme spolu řekou, každý má svůj břeh

Mám duši plnou hříchů

Mám duši plnou hříchů
Tělo zmuchlaný
Přijde mi to k smíchu
Kapsy jsou děravý

Roztrhaná vesta
Umaštěnej šos
Tajně prchám z města
Bez klobouku bos

Ještě než si zabalím
A prchnu do ráje
Kytaru si naladím
Zazpívám adié

Pak si budu halekat
Jupi, jupi, jou
Je těžký mě vylekat
Když bubny bubnujou

Pochoduju rázně
Za vozem a v dešti
Jsou prosluněný pláně
Když z nebe prší štěstí

Bez štěstí je život zlej
Těžší než-li cent
Kdo má malou duši
Musí z kola ven
Když nebudu mít na vlastní
Až mi zazní fanfáry
Funebrák mě posadí

Na cizí máry

Pak pojedu na márách

Jako na saních

Desetkrát mě ukřižujou

Za každickéj hřích

Máma je nejvíc na světě

Neznám slovo prostší
A slovo vznešenější
Slovo tak křehké
I pevné jako skála
Vždyť drahokam z nejvzácnějších
Je přece slovo máma

Jako raneček naděje
Chouvil se každý z nás
Tak trochu podoben na sluně
Už cítil matčin hlas
Když zpívala celá šťastná
Že brzy přijde čas
Kdy usednem jí na klíně

Když hladily nás dlaně ze sametu
V bolesti i sladkém usínání
Z úst matky slýchali jsme větu
Neboj se, dítě, já tě chráním

Častokrát jsme pak ještě plakávali
Hledali sametovou dlaň
Matčiny oči se šťastně usmívaly
Když prosili jsme
Matko, prosím, chraň

Jako dřív v pohledu má štěstí
Když sílí naši naději
Rty se jí ale třesou
Když říkají co nechtějí
Běh času posunul se dál

V třesoucích rukou
Sune růženec
Neboj se, dítě, až přijde můj čas
Pak obrat' svůj zrak do nebes

Stále tě budu milovat
A hebkou rukou hladit
Aby i ty si mohlo objímat
A svoje děti chránit

My neskonale šťastní
Že mámu svoji máme
Hýčkejme si chvílky
Kdy můžeme být s ní
Po rukou ji hlad' me
A šeptejme své díky
Prosme za odpuštění
Že nebyli jsme její lásky hodni
Opatrujme ji jak vzácný květ
A dopřávejme klid
Pak poděkujme tím
Že budeme jako ona
Spravedlivě žít
Hled' me do těch milých očí
A napijme se moudra
Z té tváře třeba stoleté

Máma je přece nejmíc
Nejmíc na světě

Marné toužení

Plamen touhy vehnal do stavení
Ztřeštěný vítr prudkým rázem
Vkradl se podle a v přestrojení
V hedvábném plášti ulehl na zem

Neřest se svíjí v nemravném vzdechu
Na tváři škleb pomatené noci
Po lásce není vidu ani slechu
Touha je bolest zavřená v kleci

O zed' se tříští plameny blesků
Hedvábné lože horkem se vzpíná
Vzdechy touhy a bláhových stesků
Marná je touha chtivého klína

Mejdan u šéfa

Na grilu pečeně zavoní
Zahrada zelená láká hosty
Smějou se, pijou, blábolí
Zůstanou po nich jen holý kosti

Uhád bys, člověče, proč sem přišli
Snad jen tak omylem, ukrátit čas
Třeba si prostě jen tak vyšli
Nebo je posednul šílenej d'as

Někdo je veselej, jinej pláče
Někdo už usíná, jinej skáče
Baví se, ale jen málokdo
Všichni se tvářej, jako že jo

Netvař se a urazíš, pán domu se dívá
Dobře si znamená, kdo nudou zívá
Jestli mu nezjevíš svůj velký vděk
Chlebičky a uzenky, že si s chutí sněd

Můžeš pak podruhý zůstat doma
Byla tě, soudruhu, pro nás škoda

Měsíc je lhář

V malém lokálu na předměstí
V zatuhlém zátiší světa
Zkoušel jsem si vysnít trochu štěstí
Tupě jsem zíral do sklenice
Na zbytek teplého piva
Přikusoval smůlou namazaný krajíc
Když svou unavenou hlavu
Položil mi na rameno
Rozespalý Měsíc
Začal mi vyprávět
O dívce z plakátu
Mámivé jako naděje
Napučené vinice
S úsměvem Madony
Nevěstky i světice

Měla hlavu na stranu
Pod tíhou klobouku
V jedné ruce zmrzlinu
V druhé mopslíka
Smyslně vlnila boky
V oku žár prostopášné noci
Jímž znervózněla mladíka
Co upatlanou štětkou
Laskal zasněně
Její drzé oči
Potom lem sukně
I neposlušnou halenu
Až klíh postříkal
Kolemjdoucí stařenu
Stařena mladíka přetáhla hůlkou
A taky vykřikla - pacholku

Mladík se otočil
Řekl jen - pardon
Stáří je stáří
Bonton je bonton
Z pohledu stařeny
Ucítil zášť
Rychle z kyblíku
Vylovil lepidlo
Slečně ve spěchu
Pohládl tvář
Na zvlhlém kartonu
Dívka špulí rtíky
Jako když cucá
Kyselý bonbon
Mladík už po sté
Pokrývá dívce
Lepkavým hnusem
Na tvářích dolíky
Neschopen pohledem
Od dívky uhnout
Stokrát už potřásl
Klobouk i s mašlí
Stokrát už spatřil
Úsměv i mračna
Ze vzdoru i zloby
Krása na truc
Zapatlal oči
I bledou tvář
Tvář se však šklebí
V němém úžasu
Chvíli dívka
Chvíli stařena
Brázdy staroby
Hrajou si na krásu

Mladíkovi se lámou kolena
Otočil se za stařenou
Neznámá síla
Nutí ho se hnout
Dech jen stěží popadá
Zoufale se snaží vykřiknout
Dívko
Jsi moje Madona
Náhle uslyší
Chraplavý smích
Do očí mu hledí
Svraštělá stařena
Smích se ozývá
Víc a víc
Směje se plakát
Směje se stařena
Smějou se nebesa
A ze všech nejvíc
Směje se
Prolhaný měsíc

Na osud jsme krátký

Ruce i nohy ještě trochu zebou
Slunce už nás zapomnělo hřát
Snad i ty se mnou, stejně jak já s tebou
Budeš se chtít tajně objímat

Každý to svoje budeme si přát
To, co chci já i ty snad budeš chtít
Slepě věřit, i když budeme lhát
Tolik toho nechceme zas mít

V poblázněném nitru budem pátrat
Ze samoty začneme mít strach
Sny o zradě nebudem chtít chápat
Zvládneme to, nebo přijde krach

Necháme to osudu, co říkáš?
On už dávno ví, co bude dál
Ať se směješ, nebo tajně vzlykáš
Netrápí se nad tím, co nám vzal

Možná vzal a možná, že nám dává
Musíme se nechat překvapit
Přijde výhra, nebo přijde ztráta
Na osud se nejde připravit

Na palouku u lesa

Na palouku u lesa nebývá co dělat
A tak se mi hlavou honí na tisíce témat
Chvíli stavím nový dům
Chvíli vzdušné zámky
V návalu touhy stoupám k nebesům
Pod rouškou tmy se tajně kradu zpátky
Vzpomínky a smělé plány svádí spolu tuhý boj
Myšlenkový karambol, pokoj nepokoj
Vidím louku, samý květ, slyším zpívat hmyz
Přijde mi to jako kýč, nedělá to se mnou nic
Když pomyslím na Pavlítku, to je jiná káva
V podbříšku mě hřeje, s hlavou mi to mává
Nechci upřít květům schopnost dojímat
Já bych se teď raději šel s Pavlou objímat
V objetí se válet, loukou plnou kýče
Devastovat přírodu, hnán jenom svým chtíčem
Poválená louka nám snad odpustí
Vždyť je k lásce přímo stvořená
Je to lože odpradávná ze všech nejčistší
Pro milence v objetí i těla chůzí znavená
Kolik asi po světě chodí plodů lásky
Ze srdcí rozpálených touhou až doběla
Na palouku u lesa, kde nebývá co dělat
Snad jenom snít, psát verše, sladce usínat
S Pavlítkou, anebo s jinou, života užívat

Naši demograti

Na vesnické tancovačce
Došlo náhle k prudké rvačce
Pode mlejnem nade mlejnem
Hrála kapela
Půllitr co letěl vzduchem
Majznul mě do čela

Hvězdičky se rojí
Jako jepice
Džuznu na hlavě mi
Schová čepice

Hospodskej měl taky pech
Prej starosta je hňup
Ted' dva dny leze po čtyřech
Hledá zlatej zub

Říkám chlapi neblbněte
Každej má svý názory
Hlavně at' ty kurvy zase
Nevystřelej z Aurory

Na hlavě ted' stehů mám jak
Na slováckým kroji
Snad mě přejele náklad'ák
Tak mě člověk bolí

A tak si tu žijeme
Svorně u nás na vsi
Staří dobří přátelé
Jako rodní bratři

Politicky vyspělí
Zkratka „demokrati“
Názorově svobodní
Slovo u nás platí

Řádně všechno promyslíme
Hlavy po kupě
V zájmu „demokracie“
Si dáme po hubě

Není to náhoda

Není to náhoda
Že jsem se zastavil
U výkladní skříně
Stála tam blondýna
S rukama v bok
Podobná manekýně
Není to náhoda
Že jsem pak za ní šel
Ještě kilometr
Jako panter
Abych měl na dohled
Její svetr
Není to náhoda
Že jsem nastoupil
Do tramvaje
Abych vystoupil
Jako náhodou
Ve stanici Háje
Není to náhoda
Že mám na noze
Železnou kouli
Všichni se veselí
Mojí nevěstě
Bříško se boulí
Není to náhoda
Že moje nevěsta
Bydlí v Hájích
Není to náhoda
Že moje svoboda
Už je v háji
Není to náhoda
Že místo v srpnu
Bereme se v máji

Nevděčníci nevděčný

(podobnost s právě tím vaším „nadčlověkem“ je čistě záměrná)

V pochybné síni slávy
Usedl samozvaný kníže
Snad se mu chtělo zrovna dávit
Když na nás svrchu shlížel

Neboj se, kníže,
My tě ctíme
Na nás víc dávit nemusíš
I když tě máme trochu níže
Než odkud slunce září
U nás se říká řit'

Jinak jsi ale naše modla
Níže ty stejně nemyslíš
Koktej si dál ty svoje moudra
Naši řit' jistě potěšíš

Je celá chtivá slyšet blouda
Který ví všechno
A možná ještě víc
Ať je to sebevětší bouda
Když zazní z Božských úst
I řit' je nebi blíž
Kdybys jen na chvíli
Zhlédl ze slávy síně
Poslouchal lid
A přitočil se blíž
Zaslechl bys
Že jsi pro nás jen svině
A je nám jedno
Že chceš se za nás bít

Tvoje místo je zřejmě na nebesích
Nám ale můžeš vlízt na záda
My víme sami co nás těší
Naše je i blbá nálada

Pochopil jsi už, Božský pane,
Že jsi jen moucha
V prázdném džbáně

A tak nám do štěstí nefušuj
Konečně už zmiz - a kušuj

Nezvaný host

Ted' zavrzaly panty u dveří
Jen nezvaný host tak pozdě chodí
Ruka soka do tváře udeří
Novinu zlou do pokoje vhodí

Tiše, bez dechu, choulíš se v koutě
Ted' starý kocour mrzutě se hnul
Jsi už dlouho sám, jen ticho zná tě
Tvůj divný host si venku boty zul

Smutno je ti, když večeríváš sám
Žiješ touhou, že kroky uslyšíš
Prasklinek vrásky zdobí vína džbán
Když se dveře otevřou, nevěříš

Nevěříš, že stáří právě přišlo
Jen tak pobejt, chvíli se zastavit
Jak známý, co náhodou mu vyšlo
Jen ode dveří letmo pozdravit

Tiše hlesneš, mohlo by si vědět
My stačíme si, já a vína džbán
Pak do očí si budete hledět
Až řekneš, když si přišlo, tak pojd' dál

Pojd' dál, mám vína v džbánu ještě dost
Jsem připraven a bez řečí se vzdám
U mne vítán je i nezvaný host
I tobě, brachu, napít vína dám

Noční můry

Za nekonečných nocí, když čekám na svítání,
hovořím se svou milou a nabízím jí sklenku.
Stále jí hledám mladičkou, čistou jak jitra pousmání,
ubíjen lživou vzpomínkou, vidím divoženku.

V horečkách blouzním a záchranu hledám,
dolévám sladké víno, rty smáčím v hořkém blínu.
Vzývám světlo, co zažene křik černých vran,
na rtech cítím zatuchlou hlínu.

Tisíckrát umírám v chorobném objetí,
proklínám Boha, chci se soudit s osudem.
Slyším, jak na mučidlech volám - pro lásku dětí,
kdo je bez viny ať hodí kamenem.

Nokturno o naději

Staccato bílé hole
Jak morseova zpráva
Chladně bez emocí
Poutník přes propast
Zvukem cestu ohmatává
Malý koncert z rána
Nokturno o naději
Tiché blues u piána
Falešnou naději
Falešné hlasy pějí

Dozněl už hlas
Dohrála sladká trumpeta
Co namlouval si drzý saxofon
Nadešel čas
Probudit hrdlo kohouta
A namalovat štěstí jako zvon

Štěstí z duhy, cukru a marcipánu
Modré motýli na růžovém nebi
Doteky dlaní na skrání
Vlhké polibky
Na ústa co hladovějí
Obrázky z knížek
Z nichž čítaly nám mámy
O zlatých hvězdách
Co v bílém mléce
Na obloze spějí
Vzpomínky do ticha
V tiché diskotéce
Falešnou touhou
Srdce rozechvějí

Touha je nejvíc
Nejvíc na světě
Z ustaraných očí
Jsou oči dítěte
Oči co mlčí
Oči co hladovějí
Oči co zpívají
Nokturno o naději

O tom a o tom

Pod paží zmuchlaný notýsek žmoulám
Ruce mám zpocené trémou
Kamelot křičí - zadarmo prodám
Písničku o létě vonící zimou

Prohrál jsem korunu
V pětníkové čáře
Své stesky osudu
Ryju do diáře

Dívka se sklonila pro fialku
Panter se chystá ke skoku
Mládenec zapískal na píšťalku
A já si píšu do bloku

O dívkách o chlebě o věrnosti
O tom že bojím se v noci sám
O tom že v sázce lze prohrát štěstí
O tom že hledívám ke hvězdám
O tom že zvířátka mají nebe
O tom že mámy jsou nejlepší
O tom že teplo někdy zebe
O tom že malé je největší
O tom a o tom a taky o tom
O tom co je mi nejsladší
O tom a o tom a taky o tom
Notýsky už mi nestačí

Obraz

Mám doma starý obraz
Je na něm starý muž
Má bílý vlas i vous
A pohled jako nůž
Snad že měl mnoho žen
A zažil dobrodružství
Ted' životem přemožen
Do srdce mě vpustí
Často hledím v zamyšlení
Do těch hrdých očí
Tajemství co snad v nich není
Pokouším se přečíst
Nakláním se dopředu
Někdy trochu stranou
Pohledu uhnout nesvedu
Všude se hne za mnou
Mám chuť zařvat - dědku přestaň!
Radši řekni pravdu
Jak mám život uchopit
A kde rozum najdu
Dědek mlčí jen se dívá
Rty jenom se pohnout
Malíř dělal co jen mohl
Na mě je uhodnout
Co se skrývá v šedých očích
Co chtějí rty říct
Jestli se jen usmívají
Nebo chtějí klít
Děkuju ti malíři
A děkuju ti starče
Že umíš očima

Vyprávět romány
Žes mi dal svobodu
Pohlédnout na svět
Umět rozdávat
I přijímat rány
Že mi děláš společnost
Pro každou mou náladu
Že když je mi smutno
Uděláš mi ze života
Letní zahradu

Odcházení

Lžička kávu roztáčí
Do šedočerné duhy
Sladký kouř se vlní
Z bíla do modra
Kdo první promluví
Srovná se svědomím dluhy
Zbývá už jen mlčení
Každá lež je prohra

Snad ještě stisknout
Lhostejně podanou ruku
Nuceně se usmát
Alespoň trochu
Pohledem pohládit po vlasech
Mizející štěstí
Trvalo tak krátce
Jako píseň
Co má jen jednu sloku

Hořkosladký koktejl
Z lásky naděje a zrady
Proniká do těla
Spolu s černou kávou
Naděje už dávno za své vzaly
Král padl na bok
Lstivou rošádou

Ještě jeden pohled
Za siluetou co odchází tak hrdě
Snad za novým štěstím
Nebo k nové zradě

Optimizmus, to je naše

Koukáš po holkách a nechápeš, proč jsou dnes hezčí, než-li byly kdysi.
Kdybys tak mohl vrátit nazpátek, co všechno nestihl si.
Tenkrát si říct jim neuměl, co by si dneska lehce svedl,
dneska si v lásce všeuměl, na zadek by si každý sedl.
Až zase večer vyjdeš si a pleš si pod čepici schováš,
nezbyde ti, než přiznat si, že už na to, chlapče, nemáš.
Nejdřív se asi vylekáš, ale pak rek z tebe zas bude,
zůstaň kluk a třeba o holi cestu proklestíš si všude.
Občas už musíš přiznat si, že už to jaksi není ono,
to ty sám můžeš, ty klidně jo, jinýmu ale řekni no no!
I když to zase nevyjde a zase ostrouháš,
až pozveš holku na rande a na kuráž si dáš,
vydrž a ještě poposkoč, nevrat' se ani o krok zpátky,
kurva - proč život je tak krátký.

Pár rad do života

Zlehka jsem si povyskočil
Radost se mnou cloumá
Na zádech mám tornu štěstí
Takovej sem koumák

Pes se na mě šťastně směje
Ocasem si vrtí
Myslím jenom na lásku
Nebojím se smrti

Do bot teklo mi už včera
Poteče i zítra
Kdyby se tak pěkná holka
Zase pro mě svlíkla

Za poslední peníze
Koupím špek a rum
Z jehličí si postavím
Fungl novej dům

Uspořádám hostinu
Pro srnky a zajíce
Táta vždycky říkával
Nejsou třeba tisíce

Štěstí koupíš za babku
Jenom vědět kde
Když nebudeš pospíchat
Samo tě najde

Uspěchanej život
To je jenom pro zlost
Do rakve se spěchat nemá
To by byla blbost

Štěstí se má vychutnávat
Pěkně pomalu
Chytni holku kolem pasu
Nalad' kytaru

Zazpívej jí Askalonu
A pak šup s ní do sena
Přece se ti nerozklepou
Z holek kolena

Až pak jednou přijde konec
Nesmíš litovat
Že si se dřel jako blbec
Nestihl užívat

Na to už pak bude pozdě
Škubat si vlasy
Ted' si vychutnávej život
Pěkný počasí

Ten kdo tohle nepochopí
To je pěknej cvok
Na hrobě si nezaslouží
Ani ze svíčky knot

Pijácká

Jeden panák za druhým
Retko retkem vytloukám
Na peníze nehledím
Hřebíky do rakve zatloukám

Pijan ten si dopřát musí
Doušek v každé době
Neví jestli nalejou mu
Až ulehne v hrobě

Má vždy svoji pravdu
Můžete se vsadit
Vy si myslíte co chcete
Já si nechám nalít

Propiju se do rána
K polednímu taky
Náladu si přičaruju
Za poslední prachy

Ti co jim to nechutná
Ať si trhnou nohou
Mně je jedna noha málo
Já si dám do obou

Žízeň je prý vážná nemoc
Vyléčit se dá jen sotva
Já nepiju nikdy přes moc
Nikdy víc než do dna
Na závěr vám chci jen říct
Napijte se taky
Svět je plnej pijavic
A všude hospod mraky

Pisálkova muka

Jarní louka z rána
Zahalená v rose
Modrý kouř cigaret
Hořce lechtá v nose?

Noc přešla do rána
Zmučený a nevyspalý
Sedím u piana

V tvých očích se leskne
Zlato pampelišek
Partie šachu
Zůstane nedohraná
Louka je bláznivá
Jak dort s tisíci svíček?

Za svitu měsíce laskal jsem slova
Vázal je pro tebe do kytice
Proklínal múzy tisíckrát znova
Naléval víno do sklenice

Na notových linkách telegrafních drátů
Skládají vrabci píseň za písni
Schovám si je v kapse od kabátu
Snad se mi v mysli zahnízdí

Umět tak malovat namíchal bych šminky
Pokryl bych plátno melodií vůní
Míchal bych barvy jako barman drinky
Kreslil žár slunce i ticho lesních tůní

Malíř však nejsem a poeta jen stěží
Snad trochu šumař a pošetilý snílek
Faustovo prokletí spává mi u dveří
Duši bych zaprodal za jediný trylek

Trylek co probudí v tobě vlnu vášně
Co tě poblázní snad až do extáze
Zbaví mě pochyb zda to myslíš vážně
Že mě máš ráda a že jsem milý blázen

Poseidon se zlobí

Marně volají své S.O.S.
Větrem bičované skály
Vlny si brousí zuby o útes
Cizímu neštěstí jako by se smály

Je to jak procházka údolím divokých včel
Když moře rozevře hladový chřtán
Poseidon osedlal Pegase bez křídel
Modlitby šeptá zoufalý kapitán

Smutné písně trosečníků zaznívají z hlubin
Varhany vln rozehrál nelítostný vládce
Smiluj se osude nad plavčíkem chudým
Daruj dnes milost nicotné bárce

Veliký je ten kdo smilovat se umí
Když pomine spravedlivý hněv
Poselstvím smíru na bublinkách z pěny
Burácení skal se změní v ptačí zpěv

Poslední večeře

(takovej lehkej repík)

Při poslední večeři
Slavnostně
Při svíčkách
Oznámil jsem svojí milé
Že tohle je konec
Prostě krach
Dívala se netečně
Na nás na oba
Myslím jako na mě
A taky toho ve mně
Pěknýho vola

A tak jsem řek ještě jednou
Chápeš
To je šlus
Mám ted' nový štěně
A je to vážně kus
Vím, že s ní ted' budu šťastnej
Nejvíc na světě
Ty to jistě pochopíš
Máš duši dítěte

A tak na mě nekoukej
Jak nevěřící Tomáš
Říkalas
Že jenom mě
Ve svém srdci chováš
Přece jsi mi vždycky
Ve všem rozuměla
Tak mi to ted' nekaž
Nebo si už zapomněla

Že si pro mě vždycky chtěla
Jen to nejlepší
A tak vím
Že moje štěstí
Je i tvým štěstím

Naposledy ještě
Vzal jsem za kliku
Měl jsem při tom v očích
Pěknou paniku
Já
I ten vůl ve mně
Šli jsme ruku v ruce
Za svou novou láskou
A za čistým srdcem
Který jednou taky
Jistě pochopí
Až zapálím svíčku
A byt se sešeří
Pak pohlédnem si do očí
Při poslední večeři

Potají

Potají, potají, potají
Hledím a vím už svoje
Kam ptáci na zimu létají
Proč včely dělají roje

Asi jsem se zasmál
Víc kysele než vesele
Dáma, co zdobí ji šál
Je vážně trochu při těle

Nad bulvárem svítí lampiony
Koření z grilů v nose štípe
Za svými stíny sklánějí se domy
Vše už tu bylo, vše je tisíckrát žité

Mám husí kůži z toho, co vidím a tuším
Uvnitř se bezděky červenám
Tajně nahlížím do oken bláhových duší
Nejedna vyšla si na poslední flám

Támhle se stařík opírá do hůlky
Bojí se závratí, kroků do neznáma
Čpí tu levný parfém i smažené brambůrky
Potrhlá stařena zpívá a lomí rukama

Když hodně piju, v hlavě mívám zmatek
Nač nosit drahý šat kam patří nahota
Místo dopředu, utíkám nazpátek
Do světa komedie patří i žebrota
Potají, potají, potají
Hledím a vím už svoje
Kam ptáci na zimu létají
Proč včely dělají roje

Potkal jsem nevěstu

Potkal jsem nevěstu bez závoje
V koutku jí uvízla slzička
Na lásku spěchala plna nepokoje
A teď se vdává mladičká

Vždy když se krásčila rudou růží
Cítila se být bohatá
Verše noci uvízly pod kůží
Zbyl jenom stud a nahota

Ženicha našla si z nouze ctnost
Takový nestálý počasí
Není to láska a upřímnost
Říká se - šlo jen o prachy

I když je mladičká přece tuší
Že je to cesta do pekel
Zaprodát tělo lásku i duši
Vyměnit mládí za úděl

Za úděl ženy v domácnosti
Za úděl ženy plné ctností
Předstírat že se cítí krásně
O ryzím citu číst si básně

S mužem se milovat jen tak vlažně
Dusit v sobě tajnou zlobu
Proč nejde život prožít šťastně
Proč nejde život prožít znovu

Pout'ová

Jednou ti koupím
Nejspíš v neděli
Hedvábný šátek do vlasů
S malovanými anděly

Šátkem si hlavu obtočíš
Vláčným pomalým gestem
Pak na dřevěném poníku
Proletíme se městem

Poník ten křídla nemá
Snad jen u dětí
Kam asi ta tvář němá
S náma poletí

Obletíme radnici
Kostel i kašnu
Vezmu radši na cestu
Jídla plnou brašnu

Přistaneme na pavlač i
Barokního domu
Nakoukneme za záclonu
Jen tak bez pardonu

Popolétnem kousek dolů
Kde třešeň právě zraje
Z amplionu na rohu
Hudba cosi hraje

Pak se zase vrátíme
Na dřevěnou točnu
V objetí dokola
Můžeme plout

Hlava se nám z toho točí
Amplion navzdory
Nedělnímu zvonu
Zpívá že přijela pout'

Před oponou, za oponou

Za oponou sešli se
Tragéd a pan Švanda
Asi bude pranice
Tohle není sranda

Kdo má větší sílu
A kdo zvítězí
Jeden bude pánem světa
Druhý skončí v kůži hovězí

Potoky krve a osudů rány
Mívají navrch ve světě hrůz
Smích je náš doktor věčně s námi
Ochránce veselých múz

Nespěchej se soudem ukvapeně
Polož si obojí na misku vah
Nespěchej do země zaslíbené
Kdo se usmívá může být vrah

Před oponou za oponou
Vždycky budou stát
Jedni vpředu druzí stranou
Nemusíš se bát

Život je jak komedie
I když často smutná
Smích i brekot s námi tu je
A to je věc nutná

Psí láska

Do Prahy je cesta dlouhá
Posteskl si pes
A že nabyl ňákej moula
Do vlaku si vlez

Sed si vedle starší dámy
Hnedle u okna
Slušnej pes se rád seznámí
Natož pak psi dva

Průvodčímu podal packu
A olíznul ruku
Taky tě rád zase vidim
Ty muj zlatej kluku

Na otázku - kampak mladej
Řek že do Prahy
Dvě psice že prej tam řáděj
Přijely z Ostravy

V Ostravě jsou psice fešný
To ví každej pes
Sotva byli na konečný
Do tramvaje vlez

Tramvají pak dojel přímo
Do psí ulice
V rytmu diska řáděj psiska
Psice nejvíce

Jakpak se chceš milej brachu
Vyznat v týhle mele
Jak chceš ňákou lepou psici
Dostat do postele

A že z toho nebyl moudrej
Řek si mladej sbal to
Než tohle tak radši skočím
Dvojitý psí salto

Závěr z toho plyne jeden
Že když je pes koumák
Zadarmo se vlakem sveze
Když s ním láska cloumá

Haf haf - pane průvodčí
Psí láska je vážná věc
V kolik jede Pendolino
Rád bych se s ním svez

Rýmo, rýmo, rýmotinka

Nové koště dobře mete
Nový kabát lépe hřeje
Ten kdo chce mít zametýno
Ať si koště koupí
Ten kdo chce mít nohy v teple
Ať si koupí boty
Nebo novej kabát
Když mu táhne na znak
Taky klapky na uši
Ty zahřejou na duši
Pod svícnem tma
Největší
To vím přesně
Na mou duši
V potoce se voda mele
Poštu nosí pošťák
Tenhle rým se nepovede
Nejsem žádněj sprost'ák

Sbormistr

Tak si to jen představte.....

Sedíte si na koncertě pěkně v první řadě
Slavnostně oděni ve slavnostním obleku
K potlesku naladěné roztoužené dlaně
Pyšníte se nóbl dámou usazenou po boku

Snad už brzy v sále zhasnou, snad se sešeří
Orchestr už naladil a přichystal si noty
Nedočkávané pš...pš...ozývá se od dveří
Sál se zvolna halí do temnoty

A je to tu, můj ty světe, konečně už přichází
Vzpřímeně a sebejistě jak se sluší na mistra
Mnohou duši citlivou až v zádech zamrazí
Tak do toho, nedočkávané dlaně, přivítejte sbormistra

Když se skromně ukloní, od první až do poslední řady
Čudně se usměje a trochu plaše zamává
Jako by říkal, je mi líto, vážně, nejsem nevychovaný
Teď už se mi ale smíte dívat jenom na záda

Pro své ovečky pak úsměv vykouzlí
A dál už patří jenom jim
Rukou dáním začne u houslí
Pohledem pak řekne ostatním

Není se proč bát, jsem tu přece s vámi
Držte se mých pohledů a gest
Jak dítě sukně mámy
Budete mít úspěch, vážně, na mou čest

Vedeni sbormistrovou rukou pokorně a odevzdaně
Zvláštní proměnou se z hudebníků stanou nástroje
Přišlo to náhle a vlastně nečekaně
Jako by nehráli oni, ale někdo na ně

Když sevřenýma rukama pak skromně děkuje
Říká tím, to vy, já jako bych tu nestál
To vy jste všichni hráli, to váš ten potlesk je
Byli jste skvělí a vám teď každý tleská

Ještě jednou rozhlédne se sálem
Šťastnému sbormistrovi pak možná někdo závidí
Ti chytří, ti vědí, proč sbormistr je králem
Vždyť nejtěžší na světě je umět hrát na lidi

*Věnováno s úctou panu Jiřímu Volkovi, sbormistrovi Podblanického
smíšeného sboru.*

Vítězslav Sigi Rač

Siesta

Na pláži z oblázků do hladka vyleštěných
S hlavou v oblacích noříš se do spánku
Dělníci moří po staletí z dálek solí provoněných
Lákají statečná srdce osedlat si kocábku

Nejlesklejší oblázek odhodíš do mořské pěny
S pocitem pána co vlastní světa půl
Dobýváš oceán, objímáš domorodé ženy
O skály roztříštíš bídnou žebráckou hůl

Do světa vykřičíš tajemství dobrodruhů
Proletět vesmírem po oblouku duhy
Rvát se jak atlet v zajetí olympijských kruhů
Přepnout moře, vystoupat skály, nikdy nebýt druhý

Kdo by se nerval v odpoledním spánku
Kdo by nezpíval hymnu vítězů
Je lehké trpět a mít na kahánku
Na hony vzdálen světu hrdlořezů

Moře ti nohy hedvábím otírá
Máš víčka těžká jak plachty v bezvětří
Staletí propast se tiše usmívá
Skutečnost je hezká, snění ještě hezčí

Slimák pod vlivem

Přiopil se slimák trochu
Olíznul si kapku moku
Rum co na zem ukápnul
Odpařit se nestihnul
Slimák je teď pod vlivem
Točí se s ním celá zem
Zatáčkou se řítí směle
Mám strach že jí nevybere
Tykadla má vypoulený
Reflektory na dálkový
Blinkry vůbec nedává
Z kopce ještě přidává

Slunečník

Ochrání tě, schová, před deštěm i sluncem
I když jenom jeden účel měl by mít
Jmenuje se totiž - slunečník

Nechci mu brát účel, který mu kdysi dal
Mistr dělné ruky, co za mzdu pracoval
Já se chci jen schovat, když přijde černý mrak
A v klidu meditovat, když slunce pálí zrak
Věci jsou jen věci, někdy hřejou, jindy chladí
Každá je na něco, to příručky nám chytře radí
Možná ale, jak mnohý asi tuší
I obyčejná věc, může mít svou duši
Dokonce i rozum, nebo snad i cit
To zná dobře každý, komu zasekl se zip
To pak taky věří, že věc i jazyk ovládá
Když s ní rozmlouvá a od plic nadává
Leckterá věc umí být i lstivá dokonce
Náramně se pak baví, když z nás dělá pitomce
Kladivo ví dobře, že musí umět tlouct
Zouvák ten si pamatuje, že má nám boty zout
Pec, ta musí umět dobře chleba píct
Jenom já si nevzpomenu, co jsem vám chtěl říct

A tak nejen klobouk, ale i tužku odhazuji v dál
Snad si někdy vzpomenu, kde právě slunečník, se v týchle básni vzal

Snad se jednou sám v sobě vyznám

Po hrázi ve stínu rozkvetlých lip
Chodívám často a rád
Zasnít se a dojímat
Vzpomínat že kdysi bylo líp

Nevědomý a slepý
Broukám si s drzými komáry
Vyměnit chtěl bych nejisté
Za věčnou jistotu mládí

Vždycky pak přeжду nejistým krokem
Po vratkém ráhnu až ke stavidlu
Pohledem pohladím lesklá křídla kachen
Přítele kapra co pod vodou se mihnul

Sbohem nenasytné mládí
Ve vzpomínkách stále blíž a blíž
Vítejte předaleké dálky
Opouštím zemskou tíž

Slyším přicházet hudebníky
Hlas houslí zadával
Nezdvořák buben
Viléme, Hynku, Jarmilo
Jak vám závidím
A rdím se přitom studem
Často slýchávám přátele
Jak na dálku mě zdraví
Pak připojí se k mému kroku
Jak jsou jen rozverní
A jak jsou povídaví

Dávno už vědí mnohem víc než já
Zbaveni strachu, tužeb i nepokojů
Přichází do mých vzpomínek
Až na práh mého domu

Musím se přiznat, pane Nerudo,
Ať čím jsem byl tím byl jsem nerad
Život jsem často podváděl
Ale měl ho rád

Snad se jednou
Sám v sobě vyznám
Třeba že pozdě
A taky zbytečně
Dojde mi že štěstí
Netrvá věčně
Stejně jak láska
K té jediné slečně
Smírím se s faktem
Že byl jsem tu jen host
Marnost nad marnost
Bylo to krásné
A bylo toho dost

Snad se láska vrátí

Moře když burácí fortissimo hraje
Krempa klobouku mává řvoucím rackům
Nežli žít ve lži snad skočím do příboje
Ve jménu života přidám se k mrtvým plavcům

Poeta věčně pošetilý nejhezčí slůvka pro lásku hýčká
Zrychlený tep napíná žíly rudé řečiště kolotá a vře
Sokem lásky je zrada proto si básník stýská
Pro lásku sám sebe zradí před bohem zapře

Nesu ti dárek má lásko
Večerní píseň pro štěstí
Dražší než všeho světa zlato
Než vila vprostřed náměstí

Přijmi můj dárek pěkně prosím
Přijímat je stejné jako dávat
Jako když vážka poletuje rákosím
Stejně dojemný je pro mě každý návrat

Návrat na začátek nebo na konec
Uhranut štěstím jak od heřmánku vůní
Život je kulatý stejně jako svět
Jako prstýnek co taky mluvit umí

Snění je dar

Vždycky když večer zavřu oči
Přichází za mnou andělé
Mívám pak takový zvláštní pocit
Že je každý den neděle

Za oknem vidím siluety
Dívek co tančí po špičkách
Armstronga slyším dout do trumpety
Prsty mi skotačí po strunách

Slyším sám sebe hrát na kytaru
Píseň co složil jsem tátovi
V nebeském orchestru ze samých kamarádů
Na sólo sólem každý hned odpoví

O půl noci andělé vracejí se domů
Ještě stále je neděle ale už pondělí k tomu
Ze sklenice plné snění si přihnu
Poslední sólo ještě si stříhnu

Probud' mě, lásko, polibkem plným něhy
Chci, aby andělé zase přiletěli

Snílek z autobusu

Na zastávku autobusu
Doběhl jsem tak tak v klusu
Je to naše městská linka
Jezdívám s ní od malinka

Jezdím i když nikam nejedu
Mám k tomu tajný důvod
Mandlové oči co popsat nesvedu
Jasný cizokrajný původ

Vlaštovky přilétli do kraje s jarem
Kroužím městem na kolotoči
Stejně zvečera i s ránem
Hledám mandlové oči

Snad jela z flámu nebo z práce
Z tajemné noční směny
A já teď putuju po stejné trase
I když už bývám unavený

Až zase dívka zamrkáš
Očima od mandlí
Možná že vůbec nepoznáš
Jak jsem šťasten a omládlý

Vím že to všechno je klam
Jen bláhová hra na lásku
Já se však nectím být tolik sám
Díky ti mandlový obrázku

Sportem ke zdraví

Ranní rosou do půl těla vyběhnu směle
Doktor říkal, chce to více pohybu
I když nejsem zas tak při těle
Sportování nelze považovat za chybu

Na čelo navlíknu značkový potítko
Ať je vidět, že vím wo co gou
Taky trochu vazelíny natřu na lýtko
Pro jistotu - na křečáky - ať mi nohy jdou

Po rukách, po nohách, bezhlavě po hlavě
Nový sport cvičím tajně na pavlači
Jak se znám, zvládnou to jedna dvě
Stanu se mistrem v Tai- Chi

Mám nový kopačky, byly v akci
Taky dvě činky a švihadlo k tomu
Brzy si budou štěbetat vrabci
Zase si svalnatec vyšlápl z domu

Dvakrát týdně zajdu na solárko
Bílý bicepsy nejsou v módě
K snídani jogurt, k večeři jabko
Musím být šlank až vyrazím k vodě

Cyklostezkou na inlajnech denně na tenis
V sobotu pak lehce dám si maratón
V neděli cvičně zmáknou horskej převis
Nejsem žádný béčko, jsem šampion

Takhle si životem klid'ánko propluju
Zůstanu věčně mladej
Jenom se bojím rány osudu
Mám strach, že umřu zdravej

Srpnová romance

Praskající klasy přezrálého obilí
Ohnuté jak průvod nemohoucích starců
Vyprahlé cesty nastavují tvář lakomým nebesům
Stébla trávy se podlamují pod tíhou motýlů
Prach ulpívá na zpocených pažích
Když utírají utrápená obočí

Přihrblý poutník se brodí prašnou řekou
Jako by hledal minci na dně koryta
Ohnivý d'ábel opřel se mu do týla
S posledních sil levá střídá pravou
V myšlenkách tisíckrát láhev je dopitá
Zástup plaček přihlíží s tváří zahalenou

Až se horizont zbarví rudou krví
Soumrak sesmilní s náruživým dnem
Nebe už vypilo studánkám rosu z očí
Bláhové zrození vysává ze země
Ukrytou pověst zatoulaných srdcí
Vysaje kost zahrabanou psem

Tenata vábí duši zbloudilou
Pavoučí sítě ovíjí skráň
V probdělé noci si sýčci tiše notujou
Pobledlý přízrak poodhrnul masku
Hmyzí orchestr hraje píseň zběsilou
Znamení osudu dokončí píseň zlá

Stařec

Vyprávěl mi jednou bělovlasý stařec
Že už ušel nejmíň tisíc mil
Když odehnal si drzou mouchu z čela
O celý příběh jsem ho poprosil

To není příběh
To je život
Copak nechápeš

Nakonec mu v očích divně zajiskřilo
Když zahleděl se kamsi nazpátek

Mluvit už nemusel
Jen se díval
Oči mu zmrzly
Tvář měl ze žuly
Jen rty se mu občas pohnuly

Snad to byl čmelák
Co dováděl si v trávě
Snad to byl vánek ve větvích
Já slyšel stékat tóny po třesoucí se bradě
Slyšel jsem drnkat zmrzlé prsty
Nářek mrtvých kamarádů
Plačících matek žal
Když se taliánskej útok započal

Potom rty ztvrdly
Přestaly se třást
Z ledových očí vytryskl pramínek
Potůčkem vrásek cestičku si hledal
Naplnil řeku
Naplnil moře
Než utopil v soli pradávne hoře

Dvakrát jsem nalil
Abych mohl starci číši podat
Připít na jeho počest
Na zdraví
A jako dík
Za to že směl jsem v jeho očích hledat
Tajemná moudra
Sílu jak žít

S bolestí v srdci
S křivdou velkou jako oceán
Dokázat Bohu odpustit
Proti proudu řeky tlačit žití prám
Uvěřit v lásku
Že bolest není věčná
Že i štěstí umí oči zakalit
Že na své hoře nemusíš být sám
Když máš dost síly
Rovná záda
Lásku ženy
Pomoc kamaráda
Že život nejde pustit pozpátku
Že to má Pán Bůh divnou čeládku
Která se střílí
K smrti morduje
Pro věci bláhové podle se zrazuje

Jindy se zase bláznivě miluje

Děkuji ti starče

Za laskavé oči

Za bílý vous

Důstojnou tvář

Přes kapky rosy co do očí mi stekly

Zdobí tvou hlavu neviditelná svatozář

Stěžovatelská

Prázdná ulice zívá nudou
Rozevlátý prapor zakrývá jí ústa
Dějiny s kytkou ohňostroje a úsměvem na líci
Znesvěcená dlažba rdí se tichou zlobou

Odešli obchodníci s blahobytem
Odešli stavitelé světlých zítřků
Na návštěvu chodí před úsvitem
Tváře ukryté do vyhrnutých límců

Ovace utichly potlesky dozněly
Klaku už hřeje v dlani mrzký peníz
Co zůstane nám z odvahy
Krom plamenných slov

Jen věčné s bídou závody
Vyhlídky na opuštěný rov

Svatební rozjímání

Dvě čistá srdce před oltářem stojí
Maminky pláčou štěstím

Rozkvetlá růže se pro lásku strojí
Tiše šeptá

Vítám tě, můj milý
Láska a Pán Bůh
Naše srdce spojí

Já vím, má milá
I když se trochu bojím

Chci věřit na věčnost
Na pevné pouto
Na tichou, obětavou statečnost
Chci tě chránit
Hořet k tobě touhou
Budeš mým poupátkem
Dívčenkou k zulíbání
A jednou
Až léto přejde do podzimu
Budeš mou milou
Plachou stařenkou

Jsi krásný, smělý
A pevný jako skála
Věřím, že můžeš celým světem hnout
Trochu se stydím

Za to, že jsem se bála
Hromů a blesků, rozbouřených vln
Teď právě tebe, ráda bych si vzala
Byla tvým štěstím, teplem domova
Tvojí múzou, skrze kterou muži tvoří

Smělá díla z bronzu nebo z kamene
Ze slov a tónů, za pomocí dláta
Za pomoci plamene

Já vím, má milá
Vždyť víš, že jsi mým sluncem

Už nikdy nemusíš se bát
Před branou žití chci pokleknout
Ozdobit tě lesklým kroužkem s puncem
Svou duši donaha svléknout
Svoje srdce navždy zaprodat

Jsi něžný, můj milý
To jsem si vždycky přála

Teď tě chci líbat
Chci celá být jen tvá
Zvony už zvoní
Už světem letí zpráva
Že už nejsem sama
Že jsme dva

Děkuji, má milá
Za to, že jsi má
Za to, že nejsi sama
Za to, že jsme dva

Svědectví o ničem

Stalo se jednou po ránu
Tenkrát jsem měl ten zvláštní dojem
Že z výšky raketoplánu
Dopadl na zem a bylo po něm

Byl to jen stín, jen záblesk snad
Co tenkrát způsobilo
Že kašna, park i náměstí
Všechno se modře rozzářilo

Svítily domy, sochy, ulice
Tím nekonečným jasem
A uprostřed všeho pro Pána
To, můj ty světe já jsem

Stojím a žasnu potichu
Netroufnul bych si zvolat
V hlavě mám pěknou rotyku
Asi bych se měl schovat

Schovat se, tiše vyšumět
Přestat číst mezi řádky
To něco co sem přilítlo
Se zase vrací zpátky

Svět víl

Odbočil jsem jednou na cestu lesní
Kousek od hlavního nádraží
Nevěřím, že lesní víly v noci v lese běsní
Ta myšlenka mě vlastně trochu uráží

I když nejsem romantik
A vlastně jsem dost línej
Rozhod jsem se prozkoumat
Ten svět tak trochu jinej

Usedl jsem na pařez a zatoužil jsem vyčkat
Zda se víly objeví a započnou mě hýčkat
Už jsem seděl hodinu, potom dvě
Když se začly dít věci v mé hlavě

Cítil jsem se omámen a začal usínat
Kdyby aspoň přišla víla, mohli jsme si zazpívat
Mohli bychom zpívat blues o hlavním nádraží
O tichu a o samotě, o tom co mě uráží

Snad jsem potom asi usnul a víla vážně přišla
Svým tancem mě pobláznila, ta finta, ta jí vyšla
Když jsem se chtěl za ní vydat do bažin
Vzbudilo mě houkání na hlavním nádraží

Vlak ten houká silněji nežli lesní sova
Rozmrzele odcházím
Ale vílám slibuju - zítra přijdu znova

Špitál samá psina

Propána sestřičko
Už jste tu zas
Kafíčko z cikorky
Bude hodokvas

Dvanáct tablet
Třikrát denně
A pět injekcí
Asi mám protekci

Jako to řešeto
Děravý hýždě
Zkrátka šlape to
A pěkně svižně

Ta vaše sukýnka
Krátká tak tak
Z těch vašich předklonů
Přechází znak

Ještě než přečtu si
Svůj denní tisk
Pan doktor s primářem
Přijdou mi říct

Děláme všechno
Co dokážeme
Nemoci z těla vám
Vyženeme

I když vaše diagnóza
Je jaksi nevšední
Hlavně věřte
To pomáhá

Naděje umírá poslední

Tak šel život

Vplížil se přes zídku
Obláček z mlhy
Rozepsal povídku
O životě z duhy
Utrhnul jsem jablko
Ze stromu poznání
Uprchl ze zajetí
Poklonil se kráse
Postižen zhoubnou nemocí
Touhy po životě
Bloudil jsem suchým rákosím
Hledal skřivánky v žitě
Z vesnické hospody
Hrála harmonika
Uzený kouř lechtal v nose
Z boje se tak snadno neutíká
Těžko se ubráníš kráse
Ruce černé
Jak duše romantika
Smál jsem se jako blázen
Když jsem kvůli štěstí
Hladil kominíka
Před rojem vos
Skočil do rybníka
Před bouřkou
Ulehl na zem
Když voják vystřelí
Zubatá má hody
Na těle zabolí
Jako trn růže

Rudé je bitevní předpolí
Rudou barvu má kůže
Snad až budu starý
Marně jsem se těšil
Budu všechno znát
A budu mít už klid
Divný strach
Vlezl mi pod kabát
Čím dál tím těžší
Přijde mi se smát

Tak to v světě chodí

Malá zahrádka se zelenou travičkou
Krátké copánky s červenou mašličkou
Minula neděle, týdny i roky
Bílý kůň vyrazil mílovými kroky
Dušička zůstala maličká
Neznámy konec má klikatá ulička
Kde asi končí a kde vlastně začíná
Kde má svůj začátek budoucnost
Truchlohru provází veselá píseň dívčina
Plakat se dá i pro radost
Jsou ptáci, co létají za moře
Jiní se rodí i zemřou na dvoře
Rozmáchlá gesta tragéda v opeře
Šaškovy přemety i pád na dno manéže
Půlnoční záře a polední tma
Vždy pravou nohou se vykročit má
Bílá je nevěsta, když vlas jí zdobí květ
Bílé jsou sepjaté ruce, když opouštějí svět

Tat'ka svůdník

Hej - Vy - slečno v bílém tričku
Nezajdete na kávičku?

Mám jí doma v termosce
Je přímo od Jacobse
Mám i sbírku motýlí
Ta Vás jistě rozptýlí

Jestli nejsou motýli
Vaší kávy šálek
Schovávám pod postelí
Sbírku vzácných známek

Když budete zívát nudou
Až vytáhnu z klobouku
Králíka co panáčkuje
Na valčík i na polku.....

Nezbývá než nabídnou Vám
Pár cvičenejch pavouků

Tíha noci

Stará lampička ze šantánu
Občas šibalsky zamrká
I když víc hřeje než-li svítí
Zažloutlá koule
S pusou k uchu od ucha

Falešný hráč má prsty v křeči
Iluzí nudy skrývá stres
Zpocený parfém až to dusí
Vzpomínka bolí
Náhrobek obrůstá vřes

Studené úsměvy bez očí
Vášnivá slova bez citu
Falešně zlatá touha lesku
Nahnutý věšák
Zlomený klíč od bytu

Večer je stejný jako ráno
I když se možná jiný zdá
Marnost je věřit v zázrak touhy
Světelný přelud
Vyhraje ten, kdo to vzdá

To to ale letí

Je to ale spěch, jak život uhání
Panoptikum času předvádí svůj um
V práci, v hospodě, u lesa na stráni
Nezabírá medicína, ani teplý rum

Bývalo, že každé ráno
Zestárnul jsem o jediný den
Kolo času se polámalo
Ze dne je dnes týden

Brzy se to jistě stane
Z krůčku bude skok
Každý den pak zestárnu
Hned o celý rok

Bláhově se těším
Na každý nový den
Čas má navrch, uznávám
Tak si mě, čerte, vem

Točí se dokola kulatý svět

Šepot už zeslábl není kdo by tě hřál
Místo her rozverných studené postele žal
Smějou se prostáccí šťastni že nic neví
Neví že pondělí zas přijde po neděli

Uprostřed cesty - můj ty světe
Betonu navzdory vykvetl květ
Ohraná píseň dospěla do repete
Láhev co se zprávou přeplula svět

Jak přešel po moři suchou nohou
Prorok i spasitel ruku v ruce
Dřív než ho malíři tisíckrát namalujou
Všem matkám světa zlomil srdce

Pohřichu málo je chleba i soli
Pohřichu málo je věčného štěstí
Snad všechny bolesti dávno nás přebolely
Věříme s nadějí v šťastný konec cesty

Točí se dokola kulatý svět
Prý se narodil za svítání
Tisíce slov a miliony vět
Zpívají o něm básníci rozervaní

Dokola dokola toč se světe
Utrhl mládenec z betonu kvítek
O šťastném světě dětem zazpívejte
Život jim dopoví zbytek

Tramvaj číslo sedm

Tramvaj číslo sedm vždy v pravidelném čase
Hrníčky rozcinká včera dnes a zítra zase

Zacinkají talířky co mají zlatý proužek
Nedělně a sladce chutnal každý doušek

Zasněžená bábovka provoněla dům
Na těle i na duši zahřál teplý rum

Těd' se choulí u stolu s ramenama v šátku
Vzpomínky už se jí v hlavě řadí pozpátku

Tramvaj číslo sedm zas zahraje zvonkohru
V hrníčku dva lesklé kroužky jak srdce zvonku

Zvoneček jí probudí bude muset vstát
Nachystat si bílou vlečku vždyt zítra se má vdát

Tolik toho ještě ale musí zařídit
Do vlasů si vetknout růže, v bytě uklidit

Na veselce zahraje muzikantů sedm
Ženich v bílém kočáře přijede až před dům

Ráno musím brzo vstát, půjdu si už lehnout
Ještě vodu do vázy, kytku nesmí zvadnout

Bílé vlasy na polštáři na rtech šťastný úsměv
Na pelesti závoj s vlečkou asi měla na spěch

Umíráček ve věži cinká znuděně
Dneska měl mít přece volno vždyt je neděle

Na poličce hrníčky odpovídaj zvonům
Dneska jede naposled tramvaj číslo sedm

Trnitá cesta do ráje

Celou tě pokryju růžovými květy
Přidám i větvičku se zrádným trnem
Když noc je krvavě rudá, bez piety
Peklo lásky klestí cestu novou
Ty budeš dcerou Diovou
A já Amorovým synem

Zase usměješ se šedýma očima
Jestli jsi šťastná, necháváš mě hádat
Noc se chová tiše, jako by tušila
Že když hvězda padá dolů z nebe
Budu zas chtít jen tebe
Dnes bude celou noc padat

Tvému tělu sluší ty růžové lístky
Vložit je do památníku, by byl hřích
Větvičce sluší, když pije z bílé misky
Když uvadne, obestře tě smutek
Zazebe osudu dotek
Obloha tmavne v očích tvých

Máš plachou duši a slzy na krajíčku
Proradné bodláčí cestu lemuje
Vidím tě bledou a slyším vlků smečku
Nebe se černí, snad je prokletá
Ta noc, co sýčka vyleká
Trnitá je cesta do ráje

Trochu toho smutku

Čtyři bílí koně
Prošli se záhonem
Bílého kvítí
Doprostřed světnice
Na dívku v truhlici
Slunce svítí
Jak jindy v neděli
Světnici provoní
Bílá káva
Zvon z věže zazvoní
Kůň hlavou pohodí
Pofrkává
Všechno je bílé
Jak dívčí nevinnost
Černý a podlý
Je nezvaný host
Nesvětí neděli
Boží svátek
Všude kam vstoupí
Je černý pátek
Pohod'te koníčci
Bílou hřívou
Mládenci a panny
Brzy přijdou
Zazpívat pod oknem
Ozdobit kvítím
Spící nevěstu
V královském loži
Koně jí povezou
Mládenci ponesou
Do hrobu vloží

Truc na truc

Na stole louže, na ní kolečka
Jak rozmazané olympijské kruhy
Holka ti s jiným odešla
Co naplat, zase budeš druhý

Propocení pach tabáku
Samý zamořený zóny
Zase máš všechno na háku
V uších mollový tóny

Svůdné tělo provoněné mátou
Suknička z dálky drze zamává
Kdybys to byl stihl na půl pátou
Kdo chodí druhý, první prohrává

Rozpuštěný prášek jen tak na lžičku
Hudba co bolí až v žaludku
Na truc si nabalíš starší paničku
Co není lakomá, zná pomoci od smutku

Ještě jí ukážeš, co všechno je v tobě
Jednou to pozná, jak byla k tobě krutá
Věneček z máty zavoní na tvém hrobě
Je skrytá v černém závoji, srdce jí žalem puká

Představa sladce morbidní, potichu v tobě zraje
Proč ta drzá sukýnka před očima ti vlaje

Tulačka

Po ránu na rohu sedí jen tak
Nepoznáš co je jí, snad jí ujel vlak

Nebo jí prostě jen bolejí nohy
Nebo je ospalá, líná, kdo ví

Snad už nic nevnímá, jen tak žije
Život jí ublížil, tak teď pije

Pije a nechce už vůbec nic vědět
Chce jenom nebejt nebo jen tak sedět

Není to stařena, i když není mladá
To jen tak vypadá, že jí bolejí záda

Hrbí se, choulí, asi zimou
Mohla být manželkou, vilnou s vilou

Není a nebude ničí ženou
Proklatej osude, co je to s tebou

Proč jenom někomu nastavíš tvář
Jinýho od domu, pakuj se, maž

Kdo vzlyká, naříká, stejně zajde
Štěstí i neštěstí, každýho si najde

Jenom se neposrat, když to bolí
Někdy holt musíš ohnat se holí

Umí to? Neumí? Kdo ví? Je to asi tak
Že jí jen tak obyčejně, prostě ujel vlak

Tuláků Král

Pod strání za keřem včely maj bál
Pod duchnou z větví ulehl Král
Zapráskal z nebe ohnivý bič
Rozžehl nad krajem tisíce svíc

Mračna už češou si stříbrné vlasy
Král si jen povzdechl - znám lepší časy
Obě své milenky k sobě přivinul
Jednou se zakryl z druhé si přihnul

Podivný tvor sedí mu na rameni
Říká mu - příteli - jsme trochu unaveni
Vlas už šediví a klouby bolí
Brzy vyjdeš si o sukové holi

Kde jsou ty časy kdy osud tě hřál
Všichni tě zdravili - říkali Král
Snad láhev pomůže zahnat smutek
Vzpomínky pláčou že život jim utek

Až ráno najdou tě bez dechu spát
Budou pak na banjo písničku hrát
Písničku o štěstí o tvojí slávě
O holkách o mládí o spaní v trávě

Na věky pro všechny zůstaneš Král
Možná i vzpomenu žes jak víno zrál
Holky zapláčou chlapi skousnou ret
Některí zaklejou - zatracenej svět

I včelí královna může být jen jedna
Pohár hořkosti pije se vždy do dna
Tulák co na banjo Vlajku pak hrál
Řekl všem - povstaňte - odešel Král

U Božích muk

Hedvábnou šálou z červánků
Nebe se vyzdobilo
Obloha pomalu přivírá víčka
Jde shrbený tulák
S rancem mrtvých snů
V náručí věrného psíčka

Rosa uléhá do žíznivých luk
Aby jim na kráse nebylo
Napít dá povadlým květům
Pod zídkou u Božích muk

Zastav se, tuláku,
Udělej znamení kříže
Pokloň se věčnosti Kristových ran
Pak poslouchej ticho
A medituuj
Pod věčnou oblohou
Je všech tuláků chrám

Až se pomodlíš Otče náš
Pokloň se ještě znovu
Přitiskni psíčka srdci blíž
A poslouchej svaté žalmy
Na prsou úlevu ucítíš

To Bůh tě zve
Do svého domu
Abys s ním pojedl
Chléb náš vezdejší
Vždyť víra je mocná
Jak zvuk tisíce zvonů
Mírní bolest ran
A duši konejší

Až půjdete dál
Ty i věrný psíček
Pak uzavře se kruh
Poslouchej dobře
Píseň o štěstí
Co náhodou jsi našel
Tam u Božích muk

U ministra na rautu

Stalo se jednou u ministra na rautu
Že byli hosté zahráni do autu
Nemohli pochopit jak to že
Nejsou k večeři lanýže
A taky šampáňo není pravé
Asi se šéfovi zdálo moc drahé
Víno chutnalo trochu kysele
Ještě že na rožni vonělo sele
Vonělo divokým tymiánem
Srdce by nad ním puklo žalem
Selátko s vyhublou kotletou
Prošlo snad redukční dietou
Kdo by to řekl do ministra
Jakou zábavu pro nás chystá
Houslové kvarteto vydává zvuky
Jako trabant ze třetí ruky
Něco se ve vládě asi děje
Tohle jsou varovné signály
Proto večeře není vsedě
Ale jen ve stoje v předsálí

U potoka stával dům

U potoka stával dům
Byl už trochu nakřivo
Býval to můj rodný dům
A ten je jeden za život

Klíče už jsem dávno ztratil
Z iluzí mi zbyl jen cár
Navíc nemám čím bych platil
Za to že jsem sám a stár

Je to vůbec ale pravda
Že ten dům tam někdy stál
Že mě hladívala máma
To když jsem se v noci bál

Dneska se mi často zdává
Že šel život naruby
Že bohatý jsem dávno byl
A teď jsem plný chudoby

Chybí mi to nejcenější
Ta nejteplejší slunce zář
Ruka co bolest ukonejší
A sladká maminčina tvář

U veselého smutku

V opuštěném domě na konci ulice
Bývalo slyšet starý gramofon
Ve světle žluté žárovky za záclonou bez garnýže
Večer co večer platili za lásku
V náručí slečny
Chudý básník, student, nebo smutný kníže
Básník platil veršem
Student písničkou
Kníže přidal slzu s malou voničkou
Na chodník padaly kvítky ze závoje
Slečna se smála
Když točila se v kole
S rozepnutou blůzičkou
Lucerna na rohu blikala
V rytmu tónů
Souboj s úsvitem prohrála
Ulehla k spánku
Do pokoje za záclonu
Veselý smutek a smutný smích
Slzy kapou po lících růžových
Láska bez lásky
Za zlámanou grešli
Falešné korálky
Na lněném provázku
Bílá vonička
S černobílou mašlí
Poslední peníz
Dáš za lásku
Za uplakanou radost

Na konci ulice
Kam se chodí za štěstím
Nebo ze zármutku
Na klíče zvadlá kytice
Na dveřích nápis
U veselého smutku

Ukradený milování

Letně teplej prosinec
má v sobě kouzlo rozkvétání.
Všechno je trochu naruby,
slzy smíchu, strasti vandrování.
Jde nocí s rozhalenou hrudí.
Opilec co čeká na svítání.
Pokradmu, při zdi, jak zloděj,
co lup ho v kapse pálí.
Usmířit dobré se zlým se asi nepodaří.
Olej na hříšníky čerti v pekle vaří.
Jak utkat ze slov náramek
a s noblesou zazpívat
o ukradeném milování?
Jak ukrást lásky plamínek,
ze srdce co se brání?
Zima se ještě nezrodila,
však jaro už jí střádá na věnec.
Má neklidný spánek, podlý zloděj
i šťastný opilec.
Obnažená duše,
jak hlava bez pokrývky,
výstřel z Amorovy kuše,
mozek na dvě půlky.
Nejlépe chutnají zakázané plody,
do síta nenabereš, ze studánky vody.
Když vidím dívku, jak ve spěchu se svlíká,
umím pak klidně věřit na věčnost.
V návalu touhy dveře nezamykám,
ruce mám čisté, i když se loupit chystám.
Jdu okrást bílé tělo, co voní po heřmánku,

hlavou bránu rozráží, moje drzý čelo.
Slyším flétny z povzdálí,
memento zvonku u dveří,
teplý dech hladí v podpaží,
v nekonečném objetí,
spát by se mi chtělo.

Vánoční

Cukroví na míse leží tiše
Stůl zdobí ubrus krajkový
Jehličí vůně šíří se plaše
Celý dům láskou provoní

Ref.:

Hádej, kdo přijde dnes na večeři
Až se rozhoří svíček pár
/:Ježíšek zazvoní u dveří
Aby nám štěstí přál:/

Do dlaně třpytivou hvězdu dá ti
I když je z ledu, nezebe
Pak sladké tajemství pošeptá ti
Že je to dárek pro tebe

Ref.:

Hádej, kdo přijde dnes na večeři
Až se rozhoří svíček pár
/:Ježíšek zazvoní u dveří
Aby nám štěstí přál:/

Potom si s Ježíškem podáme ruce
Za dárky budeme děkovat
Za teplo domova, za lásku Boží
Budeme mu písničkou zpívat

Ref.:

Hádej, kdo přijde dnes na večeři
Až se rozhoří svíček pár
/:Ježíšek zazvoní u dveří
Aby nám štěstí přál:/

Půlnoční zvony už z věže zvoní
To z chrámu páně přišli zvat
Hvězdy pokryly zelené chvojí
Jedna tě v dlani bude hřát

Ref.:

Hádej, kdo přišel dnes na večeri
Když se rozhořelo svíček pár
/:Ježíšek zazvonil u dveří
Aby nám štěstí přál:/

Včelí královna

Jako když louka rozkveté
Voní tvůj úsměv
Z tváře zakleté

Uhraneš fatou morgánou
Ze žízně pouštní kocovinou
Na čele máš to napsané
Že lásky tvoje zhynou

Očima kouzlíš
Bludiště nadějí
Jak žhavé světlo
Co chtivou můru zradí
Za dne i za noci
Bláhový přízrak
Světice bez vyznání

Chceš soudit lásku
Kladeš ji na miský vah
Bojíš se samoty
Bojíš se překročit práh

Chtěla bys milovat
Líčit dívčí pasti
Být jen ta jediná
Mít muže co ti patří
Alespoň pro jednu
Být mužů včelí královnou

Vyznání ohni

Oheň když zapraská a smůla zavoní
V pokoře poklekám jak pohan v chrámu Páně
Pokradmu stírám slzu dojetí
Slyším znít tóny písně rozehrané

Procitlé vzpomínky promnou si oči
Truhlice pokladů otvírají víka
Poslední letokruh sevřel stromu duši
Naposled v plamenech hořce zanaříká

Plamen se rodí v bolestech
Jak dítě z břicha mámy
Zahřeje tělo zimou prokřehlé
Jak písně večerní chrámy

V zrcadlech očí svítí roje jisker
Teplá dlaň ohně duši pohladí
Plameny se vlní jako boky dívek
Jako dva milenci v tanci zakletí

Vždycky pak ve mně umře celý svět
S posledním záchvěvem světla a kouře
Ohnivě dítě je spasení i stesk
Vždyť matkou je mu bouře otcem je mu blesk

Vzhůru do pekla

Tak mi tu poslední začněte hrát
Však už jí pozpátku musíte znát
Hrajete pomalu, jak se sluší
Já bych rád vesele, tohle rve uši

Pláčete, truchlíte, roníte slzy
Každý, kdo by se smál, byl by drzý
Smích, ten sem nepatří, jenom smutek
Nebejt těch věnců, tak bych utek

Já jsem žil vesele, tak proč řvete
U hrobu tancujte, můj ty světe
Výskejte, křepčete, jak to mám rád
Pak běžte domů, za mě si dát

Dejte si kořalku, velkou, malou
A pak si užijte se svou starou
Kdo pije, miluje, to je frajer
To, že jsem nebožtík, žádněj malér

Nahoru mě nevezmou, žádná škoda
Stejně se povídá, že je tam nuda
Dole to rozjedem, at' křepčí sál
S holkama z bordelu čerti maj bál

Zpověď študáka ze základky

Chtěl bych se brodit záhonem rýmů
S paletou barev na hrotu štětce
Uhnat si zápal a přechodit rýmu
Tiše chřadnout s pózou trpícího světce

Vysochám křivky tvého těla
Jež nosíš s grácií manekýny
Co víc bys po mě ještě chtěla
Koupil jsem bednu modelářské hlíny

Taky jsem složil ódu na běláška
Symbol čistoty a něžnosti
Není to žádný láska páska
Je to cit ryzí přímo od kosti

Jestli to všechno neoceníš
Koupím si lněný provaz
Zhoupnu se u vás na lešení
To bude teprve vodvaz

Zrození dne

Když ráno slunce rozčeše si zlaté vlasy
Jak krásná žena co právě vstala z lože
Modrým sametem tváře otírá si
Plačící dítě k mámě zdvihá paže

Z temna noci rodí se den jak z lůna matčina
Dítě chce poslouchat písničky své mámy
Polibky rozdává zlatá dívčina
Bolesti ubývá, osychají rány

Těhotná réva trpělivě čeká
Až přijde její čas
Obláček zlomyslně spěchá
Načechrat bledé noci vlas

Omamná vůně se k teplu ochotně přidá
Jde pevným krokem přenádherný host
Není to muž a není to žena
Všude je cítit boží přítomnost